

(foto Roman Verraest)

p. 8&9: Tweedehands in Leuven

VERDER IN DIT NUMMER:

- De veruitwendiging van de vredesgedachte 2
- Bekrompen carrièreplanning van presessen 5
- Twee uur vertoeven tussen Burberry-sjaaltjes 6
- Van onze mannen op de Krim 7
- Bodemloze vagina's 8-9
- Op kot met Tanja Dexters 10
- Geen kerstvakantie voor mama 11
- Zelfs in het STUK kan politiek 12
- Wok en loempia op de Europese week 14
- Levenslang vermijden 16

LOKO stapt een beetje uit VVS

De Leuvense studentenkoepel LOKO stapt voorlopig uit de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS). Dat is het gevolg van de discussie over het aantal stemmen per instelling die woedt binnen VVS, en waar Veto vorige week over berichtte. LOKO zal in februari haar positie herbekijken: dan zal VVS nieuwe stemmenaantallen toewijzen.

Het boterde in het verleden niet altijd even goed tussen de Leuvense en de Vlaamse overkoepelende studentenverenigingen. Dit conflict escaleerde vorige week toen bleek dat LOKO nog maar drie van haar vroegere vijf stemmen overhield door een nieuwe lezing van de statuten. LOKO stapte toen boos op uit de vergadering en besliste daarom vorige vrijdag na een interne spoedvergadering om voorlopig

alle activiteiten bij VVS op te schorten.

Dat impliceert dat LOKO tot februari niet meer zal deelnemen aan de VVS-vergaderingen en -werkgroepen. Bovendien zal LOKO het vertrouwen in de volledige Raad van Bestuur (RvB) van VVS opzeggen en zijn ontslag eisen. De RvB zou immers een "anti-LOKO-sfeer" gecreëerd hebben bij de andere universiteiten en hogescholen.

Op 10 februari vergadert VVS over een nieuwe stemmenverdeling. LOKO zal daar zelf niet bij zijn, omdat dat neerkomt op een erkenning van de "oneerlijke stemmenverdeling".

[Lees meer op p. 3](#)

Decaan, vergeet ons niet

Deze week maandag protesteerden de presessen en onderwijsverantwoordelijken van de bij de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) aangesloten faculteitskringen bij het begin van Academische Raad (AR). Daar stond immers een erg belangrijk punt op de agenda: het organieke reglement van de K.U.Leuven. Vooral dan de groepsstructuren waren het doel van de actie. Over de invulling van deze organen is al geruime tijd discussie. Bij Humane Wetenschappen was vorig academiejaar al een akkoord bereikt, maar dat zou nu moeten wijken voor de piste die in de andere groepen gekozen werd.

Niet alleen het feit dat tegen elke prijs wordt voorkomen dat studenten in het groepsbestuur terecht komen werd door

middel van de actie aangekaart. Ook de manier waarop de discussie over de groepsstructuren gevoerd werd, wordt op de korrel genomen.

Met de boodschap "vergeet ons niet" aan hun respectieve decanen voor aanvang van de AR-vergadering, hoopten de presessen en onderwijsvertegenwoordigers alsnog de bakens te verzetten. Verschillende decanen speelden bij een eerdere discussie immers dubbelspel door buiten AR hun studenten te steunen, maar zich op de vergadering zelf niet te roeren. Andere decanen zagen helemaal geen graten in de grieven van de studenten.

[Lees meer op p. 4](#)

Blackboard onder vuur

In het begin van dit academiejaar werd Toledo geïntegreerd binnen het GDLO-project, wat staat voor Gemeenschappelijke Digitale LeerOmgeving. Nu de Associatie K.U.Leuven vaste vorm krijgt, wil men de participerende hogescholen hetzelfde elektronisch leerplatform aanmeten. LOKO verbaasde zich erover dat er, voor dit project uitgevoerd werd, geen echte evaluatie van het Blackboard-systeem plaatsvond.

LOKO vindt dat er een dringende evaluatie van het elektronische leerplatform moet plaatsvinden en neemt zelf het initia-

tief door de deugdelijkheid van Blackboard openlijk in vraag te stellen. In een nota die twee weken geleden werd voorgelegd, kaartte LOKO de grootste minpunten aan en werd er een eisenpakket opgesteld waaraan een goed systeem zonder meer zou moeten voldoen. Bovendien poneert de nota enkele open-source-alternatieven, die ter vergelijking naast het bestaande systeem komen te liggen. Deze alternatieven houden meestal in dat er geen licentiekost betaald moet worden, maar dat men wel zelf moet investeren in het onderhoud en verdere ontwikkeling van het systeem. Het probleem is dat er aan de K.U.Leuven makkelijker 100.000 euro gevonden wordt voor een licentie dan 50.000 euro voor een fulltime programmeur.

[Lees meer op p. 3](#)

Rector O.

Het beloofden twee rustige laatste weken voor de kerstvakantie te worden. Alle belangrijke medewerkers van de rector waren door hun assistenten gemaïld om hen eraan te herinneren dat ze ook nog prof waren en dat er examens op komst waren. Er heerste aanvankelijk een gespannen sfeertje op het rectoraat. Geen enkele vice-rector of coördinator durfde aan een collega toegeven dat hij dat uit het oog verloren was. Zo zaten ze zich allemaal apart in hun eigen kantoortje suf te peinen op een oplossing voor het prangend probleem: moesten ze nu plots examens gaan opstellen voor een vak waar ze zich al jaren niet meer mee bezighielden?

Maar vroeg of laat kwam elke beleidsmaker wel op het idee dat ze ook dat gewoon aan een assistent konden delegeren en langzaam keerde de rust weer. Rector O. had alle uitbundige kerstjolijt verboden. Een klein plastic kerstboompje met twee takken en één kerstbal in de hal was alles dat er op wees dat ook in een katholieke universiteit Kerstmis gevierd werd. In de hele universiteit heerste een aangename sereniteit en iedereen keek uit naar de langverwachte kerstvakantie.

Héél de universiteit? Nee! Eén klein kantoortje bood hardnekkig weerstand. In een verre voorpost van de beschaving, Slachthuisberg, broedde rector-kandidaat De Kraamkliniek op snode plannen om de toekomstige verkiezingen naar zijn hand te zetten. Die snode plannen zouden spoedig de peis en vree in de Naamsestraat 22 verstoren. Het is namelijk een oud zeer dat bij de rectorverkiezingen de Faculteit Geneeskunde veel te veel stemmen heeft, omdat het aantal bedenkelijke cumuls van postjes en jobjes daar het hoogst ligt. De Kraamkliniek wist dat de oppositie met een alternatief plan op de proppen zou komen en besloot de tegenstander te snel af te zijn door zélf een nieuw systeem uit te dokteren.

Die middag zat Rector O. rustig aan zijn bureau de kerstsingle van de Pfaffs voor zich uit te neuriën. Hij was al een hele namiddag met gekleurd papier, restjes wol en oude kurken een kerststalletje aan het knutselen. En dat lukte verdorie aardig. Ingenieur zijn, dat verloor je niet zomaar! Met het puntje van zijn tong tussen zijn lippen probeerde de rector geconcentreerd het Kindeke Jezus in zijn kribbeke te lijmen, toen er op de deur werd geklopt. Dat zou Jeanine wel zijn, dacht de rector, die kwam vragen of er dit jaar kerstkaarten naar het Ministerie van Onderwijs gestuurd zouden worden nu daar toch geen *tsjeven* meer zaten. Maar voor de deur stond een zelfvoldaan grijnzende De Kraamkliniek. Hij stapte binnen, sloeg O. joviaal en loeihard op de schouder en ging aan diens bureau zitten. Met één grote veeg maaide hij het premature kerststalletje en alle knutselrommel van tafel. "Zo, nu hebben we tenminste plaats," lachte de rector-kandidaat. "André, ik heb eens nagedacht over de stemmen voor de doktoers op Slachthuisberg. Daar klopt iets niet mee, en daarom heb ik iets anders uitgedacht."

Rector O. kneep zijn ogen tot spleetjes en ging zwijgend tegenover De Kraamkliniek zitten. Die ratelde vrolijk verder en schoof tabellen en grafieken naar de rector. "Kijk, als we nu eens stemmen per patiënt in Slachthuisberg geven. Op die manier belonen we proffen die veel geld verdienen! Bovendien kunnen we het overwicht van dertig procent naar slechts 78 procent herleiden. Wat zegt ge ervan?"

Rector O. zei er niets van. Hij stroopte beheerst zijn mouwen op, scheurde met enkele flinke halen het dossier van De Kraamkliniek aan snippers en haalde toen met een geweldige linker uit op de neus van zijn gast. O. drukte op een kleine belletje en terstond kwam Jeanine aangelopen. "Jeanine, meneer hier heeft een bloedneus opgelopen. Ik denk dat hij best terug naar zijn eigen afdeling kan." De secretaresse nam de onhulstige bloedneuslijder onder de arm en wees hem discreet maar absoluut de deur. Rector O. raapte zijn creatie van de grond en zuchtte diep toen hij zag dat het Kindeke Jezus wéér was losgeraakt uit het kribbeke. Die De Kraamkliniek toch. Waar ging het naartoe als de mensen mekaar zelfs rond Kerstmis niet meer vredig konden laten werken?

Paul-Henri Giraud

ACTUEEL FEIT

Beschaafder

Het waren historische beelden, toen Generaal MacArthur in 1945 Japans grondgebied betrad. Vrolijk zwaaiend naar de camera, met de kraag van zijn *battledress* losgeknoopt en zijn onafscheidelijke *corn-pipe* in de mond. Even later stond hij op de foto met de keizer van Japan, wiens goddelijkheid in het niets verzonk bij de zelfbewustheid van de generaal die een flinke kop groter was. Er wordt nog altijd verwezen naar deze foto als 'the picture' en deze toont feilloos aan hoe de machtsverhoudingen lagen tussen de Amerikaanse bezetter en het Japanse establishment. Een jaar na de aankomst van MacArthur lag er een nieuwe Japanse grondwet ter stemming voor, die het land verbood nog langer een aanvallend leger te onderhouden.

Maar afgelopen vrijdag besliste de Japanse regering om een einde te maken aan deze werkelijkheid en haar defensiestrategie drastisch bij te stellen. Japan zal immers samen met de VS een programma ontwikkelen dat het land verdedigt tegen raketaanvallen. Eerder stuurde het land van de rijzende zon al troepen naar Irak en Japan zal dit mandaat nog minstens voor één jaar verlengen. Japan bevrijdt zich plots van een juk waar ze onderuit moest, omdat ze door het westen werd gezien als de Aziatische Faustus.

De reden waarom Japan het roer omgooit is grote buur China en kleine, maar agressieve buur Noord-Korea. Verschillende malen achtte Japan zijn territoriale wateren of zijn luchtruim geschonden en daar wil het nu komaf mee maken. De VS leggen blijkbaar de nodige flexibiliteit aan de dag: het land dat ooit door hen geknecht werd, wordt nu gestimuleerd om wapens te ontwikkelen.

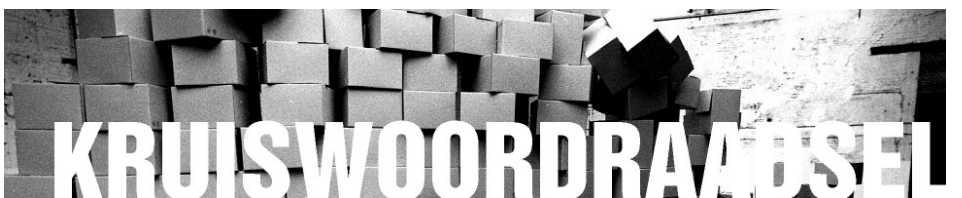
Daaruit blijkt dat de huidige internationale politiek eigenlijk in niets verschilt van het oude

model, waarbij grote machtsblokken elkaar in evenwicht houden en een *modus vivendi* proberen te vinden. Men schermt vandaag graag met de idee van een internationale gemeenschap en vrede als belangrijke waarden. We achten onszelf ontwikkeld dan het Europa van Bismarck en we denken dat we het beter doen dan die naïeveling van een Woodrow Wilson en zijn mislukte Volkerenbond. Maar uiteindelijk is er niets veranderd en blijft de utilitaristische calculus de drijfveer achter de internationale politiek.

Niet dat daar iets mis mee is. Je kan het iets des mensen noemen, maar het zet je wel met twee voeten op de grond en doet je beseffen dat we verre van beschaafder zijn geworden. Vandaag past een gewapend Japan beter in ons plaatje dan een defensief Japan. Waarom gaf het westen Japan voor WOII immers vrij spel, terwijl het toen een al even agressieve expansiepolitiek in China, Korea en zelfs Rusland voerde?

Als we die redenering doortrekken naar het Europese vasteland, kan je stellen dat vrede ons nu beter uitkomt dan oorlog, in tegenstelling tot vroeger. De opvatting dat de Europese Unie een veruitwendiging is van de vredesgedachte, is dus wel erg naïef. Nochtans geloven we zelf heel graag in die internationale gemeenschap, terwijl we op de keper beschouwd geen gemeenschap zijn, maar eerder bondgenoten. Klinkt plots een stuk oubulliger, maar vooral een stuk minder idealistischer. Het spaart bovendien al die politologen een heleboel werk uit, want zij schuimen nu nieuwsdiensten en discussieprogramma's af met hun complexe verklaringsmodellen, terwijl men in het woord 'eigenbelang' alles kan terugvinden.

Bram Delen & Gijs Van Gassen

Horizontaal

1 Waar men elkaar niet verstaat - Keukengerei 2 God van de Liefde - Verschijnt in film met het beest 3 Ontkenning - Schrikwekkend persoon 4 Land rechtop - Werkend 5 Meisjesnaam - Neon 6 Tweemotorig gevechtsvliegtuig - Meisjesnaam 7 Bijbelfiguur - Dat kon alles volgens Uytterhoeven 8 Deel van het lichaam - Herkauwer 9 Vrouw - Grondsoort 10 Modeblad - Begroeting

Verticaal

1 Hoofdredacteur - Kerkvergadering 2 God van de Oorlog - Vis 3 Voor wie te snel de flitspaal passeert - Insecteneter 4 Boom - Indien - Oppervlaktemaat 5 Brugse spits 6 Opschieten 7 Herkauwer - Vochtig - Muzieknot 8 Klasserestaurant - Afkeer 9 Meppen - Jongensnaam 10 Noteren - Voorvoegsel als het om gevoelige zaken gaat

Dries De Smet

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

RecuPC

RecuPC vzw
 Oude Diestsesteenweg 3
 3010 Kessel Lo (Leuven)
 Telefoon: 016/26.13.49
 Telefoon: 016/25.91.03
 www.recupc.be
 Openingsuren winkel:
 Dinsdag - Zaterdag : 12-18

**Tweedehands-
toestellen**
1 jaar garantie

Laptops
vanaf: 300 euro
max.: 600 euro

Desktops
vanaf: 80 euro
max.: 435 euro

Alle toestellen klaar voor kotnet.
 Gratis helpdesk.
 Eigen hersteldienst (lage prijzen).
 Prijzen en specificaties:
 www.recupc.be
 (advertentie)

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be> (advertentie)

Studenten buizen Blackboard

Erger je je aan de warrige opmaak van de openingspagina? Vind je ook zo moeilijk de informatie die je nodig hebt? En probeer je al een semester tevergeefs dat ene vak toe te voegen aan jouw Toledopagina? De klachten rond Toledo zijn niet van de lucht. Uiteindelijk laten de studenten hun stem horen en werd een officiële nota opgesteld.

Tom Van Breussegem

Nu de Associatie K.U.Leuven eindelijk vaste vorm aanneemt, ligt het voor de hand dat ook op IT-vlak er een innigere samenwerking komt tussen de verschillende partners binnen de associatie. Vanuit dat standpunt werd overeengekomen om de verschillende participerende hogescholen een zelfde elektronisch leerplatform aan te meten, namelijk dat van de K.U.Leuven. Dit project zag begin dit academiejaar het licht onder de naam GDLO, wat staat voor Gemeenschappelijke Digitale Leer Omgeving. De Leuvense Overkoepelende Kring Organisatie (LOKO) verbaasde zich erover dat alvorens dit project uitgevoerd werd, er geen echte evaluatie van het bewuste systeem plaats vond.

LOKO nam dan maar zelf het initiatief en diende een nota in waarin de deugdelijkheid van Blackboard openlijk in vraag wordt gesteld. In de nota kaart LOKO de grootste minpunten aan en stelt ze een eisenpakket op met wat van een deugdelijk elektronisch leersysteem verwacht wordt. Bovendien stelden ze enkele open-source alternatieven voor en legden die ter vergelijking naast het bestaande systeem

Het is ondertussen vijf jaar geleden dat de K.U.Leuven een aanbesteding uitschreef voor een eerste echt elektronisch leerplatform. Het Blackboardsysteem kwam daarbij als winnaar uit de bus en werd gedurende de daaropvolgende jaren geïmplementeerd onder de vorm van het alombekende Toledo. Nu vindt LOKO dat in al die jaren de markt van elektronische leerplatformen genoeg veranderd is om een ander systeem in overweging te nemen.

Voor hun nota haalden de Leuvense studenten de mosterd bij hun Gentse collega's van de KAHO Sint Lieven en de VUB. De hoge licentiekost was de voornaamste reden dat die op zoek gingen naar alternatieven, want bedrijven als Blackboard verkopen hun producten en ondersteuning duur. Ook voor de K.U.Leuven zou dit een doorslaggevende factor kunnen zijn om andere mogelijkheden in overweging te nemen.

Voortouw

"Inderdaad, het is een duur systeem maar voor kwaliteit moet betaald worden," is de repliek die men vaak te horen krijgt. Dat wordt nu net door LOKO in twijfel getrokken. Er schort wel degelijk het één en het ander aan Blackboard en er zijn goede alternatieven. Zo werd in een spin-off van de UCL het leerplatform DOKEOS ontwikkeld. DOKEOS wordt vrij verspreid. Enkel de ondersteuning gebeurt tegen betaling. Bovendien wordt dit systeem nu al aan de VUB, de UCL en UGent gebruikt. Belangrijk is dat de UGent bewijst dat een implementatie aan een universiteit van die schaal niet voor problemen zorgt. Bovendien vergeet de K.U.Leuven dat ze zelf ook een hoop expertise in huis heeft. Zo zouden professoren en thsisstudenten ook hun steentje kunnen bijdragen tot de ontwikkeling of uitbreiding van een leerplatform. Is een universiteit het zichzelf eigenlijk niet verschuldigd het voortouw te nemen als het gaat over onderzoek en ontwikkeling?

Open-source alternatieven houden meestal in dat er geen licentiekost moet betaald worden maar dat men wel zelf moet inves-

teren in het onderhoud en verdere ontwikkeling van het systeem. Het probleem is dat er aan de K.U.Leuven makkelijker 100.000 euro gevonden wordt voor een licentie dan 50.000 euro voor een fulltime programmeur.

Het is duidelijk dat een reconversie niet voor de hand ligt en er eerst een balans moet opgemaakt worden van de pro's en contra's. LOKO gaf hiervoor de aanzet door haar eigen grieven alvast op papier te zetten. Een eerste heikel punt is de interface. Die is volgens de leden van de werkgroep zeer wanordelijk en allesbehalve gebruiksvriendelijk. Zo worden er links geplaatst naar lege pagina's terwijl het opportunity zou zijn die pagina's gewoon helemaal niet weer te geven.

Een tweede opmerking is de stroeve integratie met de bestaande databanken. De inschrijvingsmodule zou heel wat flexibeler mogen zijn. Een laatste en zeker de vaakst gehoorde klacht is dat het onderwijzend personeel ofwel het systeem misbruikt als gemakkelijheidsoplossing ofwel de uitgebreide mogelijkheden ervan niet benut.

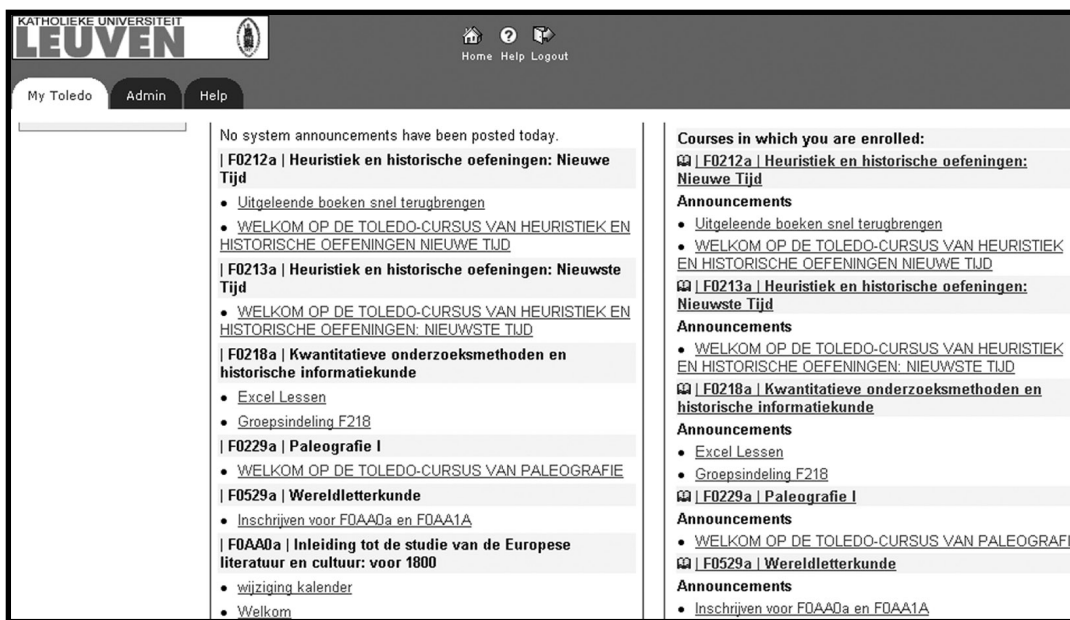
Een reactie op de nota liet niet op zich wachten. Op een vergadering naar aanleiding van de nota werden de vertegenwoordigers van LOKO volmondig bijgetreden, wat betreft de algemene voorwaarden voor een digitale leeromgeving die in de nota aangekaart werden. Wel rekent men op begrip voor een aantal zaken. Er zijn inderdaad een aantal concrete problemen met het leerplatform, maar die zullen onder handen genomen worden door het Toledo-team.

Proef

Er bestaat allesbehalve tevredenheid over het Blackboard-systeem en de ingediende nota laat doorschijnen dat de alternatieven het overwegen waard zijn.

We gingen een kijkje nemen bij onze Gentse collega en namen de proef op de som. Daar draait - onder de naam Minerva - het DOKEOS-systeem sinds begin dit academiejaar op volle toeren. De eerste reacties waren doorgaans vrij positief. Wel kaartten enkele studenten aan dat het inschrijven niet automatisch gebeurt en bovendien nogal omslachtig is. Daarvoor moesten ze zich zelf naar het rekencentrum begeven. Maar als pluspunt kwam wel naar voren dat het heel makkelijk was om je voor vakken in te schrijven die zelfs niet tot hun curriculum behoren. Laat dat nu juist een heikel punt zijn in het Blackboard systeem.

We lieten niet na zelf een kijkje te nemen en kwamen tot de vaststelling dat er wel degelijk enkele pluspunten waren. Zo was de openingspagina veel overzichtelijker en werd de pagina bovendien een pak sneller door onze browser geladen. Men moet uiteraard in beschouwing nemen dat dit systeem pas in gebruik is. De tijd zal moeten uitwijzen of het wel degelijk aan alle vereisten voldoet.

"ACTIEVE RADIOSTILTE" TOT FEBRUARI

LOKO halfslachtig over VVS

De Vlaamse overkoepeling van studentenraden VVS verliest voorlopig haar belangrijkste lid. De Leuvense studentenraad LOKO besliste immers om binnen VVS niet meer mee te werken. Daarnaast zegt LOKO ook het vertrouwen in de Raad van Bestuur (RvB) van VVS op.

Laurens De Koster & Wim Gemoets

De vertegenwoordigers van de Leuvense studenten voelden zich vorige donderdag nogal in het kruis getast. Toen bevestigde de Algemene Vergadering (AV) van VVS dat zij nog maar drie van de vroegere vijf stemmen overhielden in de Vlaamse studentenkoepel. Vooral de manier waarop deze wijziging gecommuniceerd werd, zit LOKO hoog. De vertegenwoordigers voelden zich onheus bejegend en spraken zelfs van een "duidelijke anti-LOKO-sfeer" bij VVS. Ze verlieten de vergadering toen duidelijk werd dat ze geen gelijk zouden krijgen.

De reden waarom VVS het aantal stemmen van LOKO reduceerde ligt in een nieuwe lezing van de VVS-statuten. Een studentenraad krijgt in VVS één stem voor elke beginnende schijf van zevenduizend studenten die hij vertegenwoordigt, maar er is discussie over welke studenten meetellen. Vroeger werden de inschrijvingscijfers van de instellingen gebruikt, maar die gaven vaak een overschatting — zo werden doctoraatsstudenten en studenten met twee inschrijvingen meegeteld, waardoor de

K.U.Leuven ongeveer dertigduizend studenten telt. VVS wil nu alleen nog hoofdschrijvingen tellen en gebruikt daarvoor officiële cijfers van de Vlaamse regering, die de K.U.Leuven op ongeveer twintigduizend studenten schat.

VVS laat wel de mogelijkheid open om een attest in te dienen waarmee LOKO een hoger studentenaantal aantoonde. LOKO is er immers van overtuigd dat VVS verkeerde en achterhaalde cijfers hanteert. VVS telt immers alleen financieerbare studenten, waardoor studenten in een voortgezette opleiding, ALO'ers en trissers uit de boot vallen. Met een dergelijk attest zou LOKO op vier stemmen uitkomen.

In elk geval leidt de huidige statutaire verdeling tot een ondervetegenwoordiging van de universiteitsstudenten. Daarom wil VVS in februari de statuten aanpassen aan de realiteit. Tot dan moet LOKO echter tevreden zijn met drie stemmen, een pak minder dan wat ze eigenlijk verdient op basis van het aantal studenten aan de K.U.Leuven.

Vlees

Vorige vrijdag moest de Gemeenschappelijke Algemene Vergadering (GAV) van LOKO zich uitspreken over de kwestie. De GAV kwam met een standpunt dat het best te omschrijven is als vis noch vlees: LOKO blijft bij gebrek aan alternatief VVS erkennen als de Vlaamse studentenkoepel, maar neemt geen deel aan de vergaderingen tot februari — wat weinig uitmaakt, gezien

de feitelijke winterslaap van VVS tijdens de examenperiode. Bovendien zal LOKO een brief sturen, waarin ze haar vertrouwen in de Raad van Bestuur opzegt, die zich tegenover LOKO misdragen zou hebben. Wat ze daarmee hopen te bereiken, laat LOKO voorlopig open. Wellicht is de steun voor die eis zo goed als onbestaande, zodat ook dit dreigement weinig indruk zal maken.

LOKO zal zelf niet aanwezig zijn op de AV van februari, als de nieuwe statuten gestemd worden. "Dat zou erop neerkomen dat we de huidige verdeling met drie LOKO-stemmen erkennen," aldus Jeroen Vandromme, voorzitter van LOKO-Kringraad. "Als we ons niet kunnen vinden in de beslissing van de AV, moeten we ons terug over onze positie binnen VVS bezinnen."

Ton Van Weel Jr, de voorzitter van VVS, wil niet reageren op de beslissing van LOKO voor hij officieel ingelicht wordt. Hij wil wel kwijt dat hij de gang van zaken op de AV van VVS betreurt en hoopt op een snelle verzoening.

Aan de beslissing van LOKO is nog een ironisch gevolg verbonden. LOKO heeft zelf de discussie over regionale studentenvoorzieningen op de VVS-agenda geplaatst (zie het artikel 'VVS werkt onafhankelijke voorzieningen uit' op p.4), maar zal daaraan niet deelnemen omwille van de "actieve radiostilte" die ze zelf afkondigde. Daarnaast is het vreemd dat LOKO VVS als de Vlaamse studentenkoepel erkent. VVS kan de laatste tijd amper nog een doorbraak binnen het kabinet van de minister van Onderwijs forceren, terwijl net daar de meerwaarde van VVS ligt.

VVS werkt onafhankelijke voorzieningen uit

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) werkt een plan uit waarbij sociale voorzieningen voor studenten onafhankelijk van de instelling en per regio georganiseerd worden. Op hun Algemene Vergadering verzette LOKO-Sociale Raad zich tegen die onafhankelijkheid, maar toen de beslissing bij VVS genomen werd, was LOKO al opgestapt. Waar gaat de discussie nu eigenlijk over?

Joris Beckers

VVS wil de sociale voorzieningen in het hoger onderwijs beter op elkaar af stemmen. Samenwerking tussen de instellingen inzake huisvesting, medische opvang, voeding... zou die voorzieningen enkel verbeteren en vooral heel wat kosten besparen. Daarom wil VVS een lans breken voor regionale samenwerking. Als een universiteit haar huisvestingsbeleid samen met de omliggende hogescholen organiseert, dan is dat beter dan wanneer drie instellingen elk een eigen beleid voeren. Bovendien worden op die manier de ongelijkheden tussen de verschillende faciliteiten weggewerkt. Sociale voorzieningen moeten immers afhangen van plaatselijke noden, zoals het aantal pendelstudenten, en niet van het onderwijs-type dat je toevallig volgt, zo luidt de redenering.

Huisvestingsdrama

Met deze idee in het achterhoofd lanceerde VVS een aantal pistes voor de Vlaamse overheid om regionale samenwerking te promoten. Zo zouden de hogescholen en uniefs enkel nog subsidies kunnen krijgen, wanneer dat geldt voor samenwer-

king met andere instellingen gebruikt zou worden. Ook door subsidies te laten afhangen van het aantal studenten dat in de regio studeert in plaats van aan een bepaalde instelling, zou plaatselijke samenwerking voordeliger worden. Tot slot zouden ook een aantal vooroordelen weggewerkt kunnen worden door instellingen via neutrale bemiddeling dichterbij elkaar te brengen.

Die regionale samenwerking blijkt echter niet zo vanzelfsprekend. Per regio zou er immers een onafhankelijke rechtspersoon de sociale voorzieningen beheren. Dat is het systeem zoals het aan de hogescholen werkt. Het verschil met een unief is dat daar de voorzieningen volledig in de structuur van de universiteit ingebouwd zijn. Bovendien beschikt een universiteit als die van Leuven over een enorm patrimonium, waarop de sociale voorzieningen in belangrijke mate steunen.

De vrees bestaat nu dat, bij een verplichting van regionale samenwerking, dit patrimonium niet meer gebruikt mag worden. Bij de oprichting van een onafhankelijke vzw zal de K.U.Leuven namelijk niet zomaar een deel van haar eigen gebouwen afstaan. Die kunnen dan gewoon een andere functie krijgen en zo de afsplitsing van de universiteit aan zich voorbij laten gaan. Als je weet dat dit voor bijna zeventig procent van de Leuvense kamers in uniefbeheer geldt, dan zou de nieuwe structuur wel eens voor een huisvestingsdrama kunnen zorgen. Ook de bereidheid van de unief om eventuele tekorten bij te passen of eigen mensen, zoals ingenieurs, voor de voorzieningen in te zetten, kan in een onafhankelijk orgaan voor sociale voorzieningen veel minder groot worden. Bovendien gebeuren eventuele besparingen altijd eerst op externe posten, waartoe de sociale voorzieningen dan zullen behoren, zo pluisde Sociale Raad uit.

Bij VVS verdedigt men de onafhankelijke voorzieningen dan weer, omdat die de geldstromen in goede banen leiden. Sociale gelden kunnen voortaan onmogelijk voor andere doeleinden gebruikt worden en extra investeringen om sterker te staan in de concurrentiestrijd om de student kunnen niet meer. Zo krijgen sociale zaken een officieel karakter, pleit VVS. Bijkomende investeringen kunnen nog steeds, maar gebeuren dan via een officieel regionaliseringsfonds. Dat het patrimonium teruggetrokken kan worden, bestrijdt VVS door te stellen dat de gebouwen met sociale middelen ingericht werden en dus niet meer zuiver in het bezit van de instelling zijn.

werking voor sociale voorzieningen, die gedeeltelijk al bestaat, nu plots geofficialiseerd zou moeten worden. De hogescholen argumenteren dan weer dat zij ondergefinancierd worden en lijden onder relatieve kleinschaligheid ten opzichte van de grotere universiteiten. Dit verschil in budget, kennis en ervaring zorgt dan voor een zwakke onderhandelingspositie ten opzichte van de unief.

Over twee weken komt de werkgroep 'sociaal' van VVS samen. Zonder LOKO-Sociale Raad.

(foto archief)

Studentenrestaurant

De onenigheid heeft ook veel te maken met specifieke regionale situaties. Is de hervorming een goede zaak voor Limburg en Oost-Vlaanderen, dan is de toestand helemaal anders in Vlaams-Brabant. Zo zouden regionale voorzieningen in Gent de huidige verschillen tussen de studenten van de unief en de drie hogescholen weggewerken. Momenteel betaalt een universiteitsstudent er in het plaatselijke studentenrestaurant immers een andere prijs dan de studenten van de hogescholen, met uitzondering van St.-Lieven. Deze katholieke hogeschool uit de Leuvense associatie krijgt immers een derde, duurder, tarief voorgeschoteld. In Leuven zitten de KHLeuven, GroepT, Lemmens en de universiteit echter in dezelfde associatie. Met de eerder genoemde moeilijkheden van een afsplitsing, ziet men aan de universiteit dan ook niet in waarom een regionale samen-

GROEPSHERVORMINGEN IN LAATSTE RECHTE LIJN

Humane moet buigen voor Exacte en Biomedische

In het dossier van de groepshervormingen lijkt het einde in zicht met een universiteitsuniform voorstel dat maandag voorlag op Academische Raad (AR). Vertegenwoordigers zouden echter niet in het groepsbestuur komen. Ook bij de manier van handelen zijn vraagtekens te plaatsen.

Ben Deboeck

Bedoeling van de hervorming is de drie groepen meer op de voorgrond te laten treden als bestuursniveau, daar waar ze nu nog als overlegorgaan functioneren. Het probleem totnogtoe was het verschil in visie van enerzijds Humane en anderzijds Exacte en Biomedische Wetenschappen. Bij Humane was in mei reeds een akkoord bereikt waarbij het groepsbestuur bestond uit de vice-rector, de zeven decanen, de groepsbeheerder en vier vertegenwoordigers van personeel en studenten.

Ballast

Zowel vice-rector Humane wetenschappen Marc Vervenne, de decanen als de vertegenwoordigers van studenten en personeel konden zich uitgesproken vinden in deze samenstelling. Exacte en Biomedische plaatsten de vertegenwoordigers echter in de groepsraad, die geen echte bevoegdheden heeft. Dit omwille van persoonlijke motieven van de respectieve vice-rectoren Guido Langouche en Guy Mannaerts die liever niet te veel 'ballast' willen.

De discussie is al eens gevoerd op

Academische Raad, maar daar konden studenten niet rekenen op steun van de decanen — een schaarse decaan uitgezonderd — die blijkbaar van zodra ze in de buurt van rector Oosterlinck komen hun broek bevullen. Op voorhand hun steun toezeggen, maar op de vergadering zelf knikken op commando van de rector getuigt immers van weinig ruggengraat.

Mes

De vraag is nu of ze deze keer wel hun tanden zullen laten zien, zoals ze bij andere dossiers zoals flexibilisering wel deden en waar het ook nu op voorhand alvast alle schijn naar had. Hier moeten zeker ook de rector en zijn vice-rectoren Mannaerts en Langouche met de vinger gewezen worden. Zij draaien er hun hand immers niet voor om een *Bijzondere* Academische Raad bij elkaar te roepen, waar geen vertegenwoordigers van personeelsfracties of studenten aanwezig zijn en die normaal gezien enkel zaken als benoemingen behandelt. Hierop werden enkele weken geleden echter ook een aantal gevoelige onderwerpen behandeld, waaronder de groepsstructuren.

Een manier om de vertegenwoordigers buitenspel te zetten en te vermijden dat de studenten en hun decanen, die dus vaak wel oren hebben naar de grieven van hun studenten, overleg plegen. Een andere manier waarop de rector stuurde in het dossier en zo zijn decanen het mes op de keel zette, was door de uitkering van extra gelden te laten afhangen van de progressie in de groepshervormingen.

Toen het onderwerp vorige keer op

tafel lag, rezen verschillende vragen. Er werd bijvoorbeeld geopteerd voor universiteitsuniforme groepsstructuren en wat met de vertegenwoordigers, waar zouden die plaatsnemen? Er werd toen niets beslist, maar het voorstel dat deze week maandag voorlag op AR laat weinig aan de verbeelding over. In het voorstel werd voor de drie groepen eenzelfde structuur geponeerd, waarbij (studenten)vertegenwoordigers in de groepsraad zetelen. Het model dat Humane uitwerkte en op een brede consensus steunde, werd dus in de vuilbak gekieperd. Pijnlijk voor de humane decanen en hun vice-rector, die voor de andere groepen en hun vice-rectoren zouden moeten buigen nu de structuur erdoor wordt gejaagd.

Opschorten

Het groepsbestuur zou volgens het voorstel naast de vice-rector, die de groep voorziet, nog minstens zes en hoogstens negen andere leden tellen. De decanen zijn sowieso lid. De andere leden kunnen geen departementsvoorzitter of lid van de AR zijn, zodat vertegenwoordigers sowieso worden uitgesloten van het groepsbestuur. De leden van het groepsbestuur zouden voor zeven jaar worden aangesteld, met een tussentijdse evaluatie in de loop van het vierde jaar. Het groepsbestuur zorgt voor het dagelijks bestuur van de groep en neemt alle eindbeslissingen. Voor bepaalde bevoegdheden kan wel overleg nodig zijn met de groepsraden.

In deze groepsraden zouden de departementsvoorzitters en vertegenwoordigers

zetelen. Met een twee-derdemeerderheid kan een groepsraad een beslissing van het groepsbestuur opschorten. Het Gemeenschappelijk Bureau (*GeBu, het dagelijks bestuur van de universiteit*) moet dan arbitrerende. Maar aangezien de vice-rectoren deel uitmaken van het GeBu staat de uitkomst van dergelijke arbitrage op voorhand reeds zo goed als vast. De vertegenwoordigers van studenten en de personeelsfracties aan de universiteit worden op deze manier volledig buitenspel gezet.

Controleren

Daarnaast kan ook een algemene groepsvergadering worden opgericht, die alle leden van de faculteitsraden binnen de groep herbergt. Deze zou dan minstens één keer per jaar samenkomen. Binnen Humane Wetenschappen zorgt dit echter voor problemen aangezien sommige departementsvoorzitters tegelijk decaan zijn, wat bijvoorbeeld bij rechten, godgeleerdheid en filosofie het geval is. Deze decanen zouden zichzelf dus mogen controleren.

Zelfs al werd op AR nu eindelijk een akkoord bereikt over de groepen — dit was bij het ter perse gaan nog onduidelijk — dan kan men nog steeds vraagtekens plaatsen naast het tijdsplan. De nieuwe structuur gaat immers van start vanaf 1 januari eerstkomend. Er rusten dus nog geen drie weken. Vreemde manier van handelen dus, zeker voor een rector die de woorden 'goed bestuur' zo graag in de mond neemt.

Over studenten en standpunten

De recente beslissing van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) om voortaan politiek neutraal door het leven te gaan, zorgde voor heel wat deining. Gedurende twee weken verschenen heel wat reacties en commentaren op het besluit. Een bondige samenvatting en enkele nieuwe reacties uit binnen- en buitenland.

Joris Beckers & Clara Vanmuysen

Op haar laatste Open Algemene Vergadering (OAV) besliste LOKO om geen politieke standpunten meer in te nemen. Daarmee werd de trend van de laatste jaren om politieke stellingnamen uit de weg te gaan, geofficialiseerd. De beslissing kwam er na protest van heel wat kringen tegen de steun

van LOKO-Sociale Raad aan de fakkeltocht van begin november. Daarin werd stelling genomen tegen het toenmalige Vlaams Blok en voor 'democratie, solidariteit en gelijke rechten'. Na discussie besliste de OAV, waar alle Leuvense kringen vertegenwoordigd zijn, om politieke standpunten voortaan links te laten liggen. Dat gebeurde zo goed als unaniem.

Laf

Dezelfde week nog pikten zowat alle Vlaamse kranten het nieuws op. Naast de zuivere berichtgeving van de feiten, verschenen ook enkele commentaren van bekende oud-studenten. Zo noemde Walter Pauli, adjunct-hoofdredacteur van *De Morgen* en zelf jarenlang actief in de Leuvense studentenbeweging, de beslissing "waanzinig". Pauli vindt het "triest als zelfs de stu-

denten geen standpunt meer durven in te nemen" en drukt zijn spijt erover uit dat "LOKO beslist heeft om zichzelf te muilkorven." In de *Gazet van Antwerpen* nam oud-studentenleider Paul Goossens de woorden 'laf' en 'een staaltje bekrompen carrièreplanning' in de mond. Hij verwijt de jonge generatie dat ze haar verantwoordelijkheid niet opneemt en dat ze bang is van haar eigen schaduw. Ook in de Veto van vorige week verschenen heel wat lezersbrieven over de kwestie.

De verhouding tussen studentenbewegingen en politiek is al langer dan vandaag een heikel thema. In de jaren 60 woedde reeds de discussie over het politieke engagement van de studentenkringen. Op een serieuze opstoot rond '68 na is de

politieke bemoeizucht van de studenten er echter enkel op achteruitgegaan. Vandaag zweren de Antwerpse Unifac en het Gentse Faculteitenkonvent bij politieke neutraliteit als het niet over onderwijsmaterie gaat. Twee weken geleden sloot ook LOKO zich op dit vlak officieel bij haar tegenhangers aan.

"Een staaltje bekrompen carrièreplanning"
(Paul Goossens in GvA)

Maar hoe zit dat bij onze Europese bureaus? En hoe denken de politiek meest ervaren studenten over de apolitieke houding van LOKO?

Landelijke Studentenvakbond (Nederland)

Gijs van Dijk: (vice-voorzitter LSVb) «In Nederland worden meestal geen politieke standpunten ingenomen, behalve als het over onderwijs gaat. Er bestaat immers niet echt een regeling rond politieke stellingnamen en elk geval wordt telkens apart afgewogen. Zo worden over maatschappelijke verschijnselen als racisme wel uitspraken gedaan, omdat we in de maatschappij staan. Dat vind je ook terug in onze beginselen. Over de oorlog in Irak werd er dan weer geen standpunt ingenomen en als de naam van een partij valt, dan haakt men in Nederland af. Dat ligt immers heel moeilijk. Het is namelijk niet de bedoeling een mening op te dringen aan de studenten.»

Freier Zusammenschluss von StudentInnenschaften (Duitsland)

Nele Hirsch: (politiek specialiste FZS) «We zitten met hetzelfde probleem. In een aantal Bundesländer hebben de studentenverenigingen een politiek mandaat, maar in andere dan weer niet. Dat hangt af van het plaatselijke Hochschulgesetz, dat dit wettelijk regelt. We hebben dit mandaat in het federale Hochschulrahmengesetz proberen te krijgen, maar dat is spijtig genoeg niet gelukt.»

Veto: Maar LOKO heeft zelf de beslissing genomen.

Nele: «De studenten zelf? Nee, zo dom zijn wij in Duitsland niet. Zo zijn er hier al veel resoluties en oproepen geweest tegen de oorlog in Irak en tegen extreem-rechtse Burschenschaften. Soms komt er dan wel eens een klacht, maar daardoor laten we ons niet afschrikken.»

National Union of Students (Verenigd Koninkrijk)

Damien Kavanagh: (voorzitter NUS-Noord-Ierland) «Het is ongelooflijk dat er zoiets in België beslist werd. De universiteit is de plaats bij uitstek voor vrije meningsuiting en standpunten. Zo is er door onze ledenorganisaties over het hele land officieel geprotesteerd tegen de oorlog in Irak. Ook als er partijen aan te pas komen, uiten studentenverenigingen zich hier na democratisch overleg over de standpunten.»

Vikram Hurbungs: (voorzitter studentenkoepel London South Bank University) «Onze communicatieverantwoordelijken gaan altijd na in hoeverre iets effect heeft op onze unief of koepel. Voor we een uitspraak doen, consulteren we de achterban en er wordt ook altijd gekeken in hoeverre een aantal MP's (parlementsleden, red) ons steunen. Er gaan dus heel veel consultaties en informele gesprekken aan een uitspraak vooraf. Als we ons aangesproken voelen door de British Nationalist Party (extreem-rechts, red), dan zullen we zeker een standpunt innemen.»

Pora (Oekraïne)

Nina Sorokopud: (woordvoester van de studentenbeweging Pora) «LOKO heeft recht op haar eigen beslissing, maar hier is zoiets niet mogelijk. Wij kunnen niet op een afstand blijven, maar moeten nu onze toekomst in eigen handen nemen. Alleen op die manier kan je iets bereiken. Als je zelf niets doet, dan beslissen anderen over jouw toekomst.»

"Als je zelf niets doet, dan beslissen anderen over jouw toekomst"
(Nina Sorokopud, Pora, Oekraïne)

Christen-democratische Studenten (CDS)

Als ik groot ben word ik: CD&V

Veto: De Leuvense studenten nemen enkel nog maatschappelijke standpunten in en keren zich af van uitgesproken politieke meningen.

Bart Devoldere: (Nationaal voorzitter CDS) «Vanuit het oogpunt van een studentenbeweging die als doel heeft studenten in contact te brengen met politiek op alle niveaus, uit alle windstreken en uit alle lagen van de bevolking is het moeilijk te begrijpen dat er bij studentenvertegenwoordigers een angst bestaat om hun mening over maatschappelijke thema's — wat is politiek anders — te verkondigen. Ben je al lid van een politieke partij als mensen je mening kennen over een bepaald onderwerp?»

«Het is aan de andere kant ook zo dat LOKO zich niet hele dagen moet bezighouden met politiek hete items. Maar als er vragen komen wat LOKO denkt over een bepaald onderwerp, vind ik dat LOKO het zelfrespect moet hebben om naar buiten te komen met een gefundeerde mening.»

Jade!

Als ik groot ben word ik: GROEN!

Veto: De beslissing van LOKO is voor jullie geen verrassing?

Jan Heynen: (Nationaal voorzitter Jade!) «De discussie loopt al jaren. Naar aanleiding van de fakkeltocht van SoRa (Sociale Raad, red) is de discussie terug op tafel geworpen.»

Veto: Een van de argumenten om het standpunt te aanvaarden was de stelling dat de mening van iedere student moet gerespecteerd worden.

Heynen: «Wanneer de studenten terugvallen in de retoriek van 'iedere student' immobiliseren ze zichzelf. Zo zal er nooit nog één enkel standpunt kunnen ingenomen worden. Er zullen steeds studenten zijn met een andere visie. Het begrip 'vertegenwoordiging' krijgt een andere inhoud.»

Veto: Zien jullie als jongerenpartij een oplossing voor deze politieke desinteresse?

Heynen: «Het is nu eenmaal van deze tijd dat de politieke participatie van jongeren daalt. Hierin schuilt het gevaar van een democratisch deficit in de toekomst. Wat er nu in de studentenbeweging gebeurt, is enkel een signaal van een evolutie in de maatschappij.»

Animo

Als ik groot ben word ik: sp.a

Veto: Wat is in jouw normen een 'politiek standpunt'?

Laurent Winnock: (Nationaal voorzitter Animo) «Vanuit mijn persoonlijke ervaring ondervind ik dat politiek engagement niet zozeer meer wordt ervaren als partijpolitiek maar eerder als sociaal engagement. Dit vooral binnen studentenmilieus. Er is dus wel nog een sterke vorm van engagement aanwezig bij de jongeren, maar die is niet meer partijgebonden. De beslissing van LOKO is wel jammer, omdat de studenten hun politieke slagkracht verliezen.»

Veto: Wat is het alternatief voor het partijpolitieke standpunt volgens jou?

Winnock: «We merkten dat onze samenwerking met GROEN! en Spirit een groot succes is. Jongeren willen zich niet meer aan één partij binden en dus zijn ze enthousiast als meerdere partijen samen een project starten.»

Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVSU)

Als ik groot ben word ik: waarschijnlijk toch VLD

Veto: Leuvense studenten nemen geen politieke standpunten meer in.

Laurent De Meester: (Nationaal voorzitter van LVSU) «Studenten snoeren hiermee hun eigen mond. Het is net het voordeel van de student dat hij de mogelijkheid heeft om met meer vuur achter zijn beslissingen te staan, hij kan zich meer permitteren. Kijk maar naar de Leuvense studenten in '68.»

Veto: In hoeverre speelt de verrechtiging van de maatschappij een rol in de verminderde politieke aspiratie van jongeren?

De Meester: «In Antwerpen draait het LVSU bijzonder slecht omwille van de enorme Vlaams-Blokpopulatie. Een activiteit krijgt daar weinig bijval als ze niet extreem-rechts getint is. Maar hier aan de VUB (Vrije Universiteit Brussel, red), waar ik studeer, is de sfeer echt anti-Blok.»

Prego-SMS

Als ik groot ben word ik: Spirit

Veto: Kan je het standpunt van de LOKO begrijpen?

Miranka Relecom: (Nationaal voorzitter Prego-SMS) «Ik vind het heel vreemd dat er geen politieke, maar wel nog maatschappelijke standpunten worden ingenomen. Politiek gaat tenslotte over de maatschappij. Je kan toch enkel een mening vormen door de verschillende partijen te leren kennen.»

«Jongeren kunnen ook meer doorgedreven standpunten innemen, kijk maar naar mei '68. Wij als jongeren vleugel kunnen ook meer dingen organiseren dan onze moederpartij. Zo hebben we *filtertips* uitgebracht, een boekje filterpapiertjes met op ieder blaadje een politiek standpunt gedrukt.»

Veto: Wat betekent rechts voor een jonge politica zoals jij?

Relecom: «Een miljoen mensen stemt op het Blok, drie miljoen niet, dat is nog steeds veel meer. Het is wel erg dat het NSV steeds tegenbetoogt in de zin van 'we gaan maar wat betogen'.»

Waarom K.U.Leuven-blauw?

Portulaca heeft sterke vrouw

Vrijdag aanvaardden de kringen met grote meerderheid de sollicitatie van Julia Nie-naber als *International Officer* voor Portulaca, dat de buitenlandse studenten in Leuven vertegenwoordigt. Daarmee bevestigden ze de eerdere keuze van de LOKO-voorzitters en -vrijgestelden. Julia is Nederlandse, maar woont al vier jaar in Leuven en studeert filosofie. Als buitenlandse studente is ze goed op de hoogte van de specifieke problematiek. De - vertroebelde - band met de associaties en het betrekken van andere buitenlandse studenten bij de werking staan hoog op haar agenda.

Nieuwe voorzitter voor proffenvakbond

De Vereniging van Academisch Personeel Leuven (VAPL) verkoos professor Christoffel Waelkens onlangs tot haar nieuwe voorzitter. Er was immers besloten de voorkeur te geven aan een voorzitter die tevens op Academische Raad zetelt, waar Waelkens sinds kort voor Exacte Wetenschappen zit. De sterrenkundige Waelkens volgt professor Bernard Himpens op, die pas vorig jaar professor en rector-kandidaat Herman Nys aflaste. En daarvoor? Van 1997 tot 2001 was niemand anders dan Christoffel Waelkens voorzitter.

Professor met groot hart

Om zijn aids-remmer betaalbaar te houden in 68 arme landen, ziet professor Erik De Clercq af van de royalties waar hij als medeontdekker van *Tenofovir* recht op heeft. Door zijn gebaar kan het medicijn nu aan kostprijs aan de man gebracht worden in dertewereldlanden. Dat betekent een behandeling van één euro per dag, daar waar dezelfde behandeling in de VS meer dan 25 euro per dag kost.

Overlijden ere-vice-rector

Op 3 december overleed ere-vice-rector André Deruyttere, die onder rector De Somer vice-rector Exacte Wetenschappen was. Hij werd net geen 79 jaar oud. Elk jaar wordt de André Deruyttere-prijs uitgereikt aan een jonge, beloftevolle onderzoeker ter waarde van 7.500 euro, waarvan de helft naar wetenschappelijk onderzoek moet vloeien.

Composietcompositie levert Descartes-prijs op

Professor Ignaas Verpoest ontving in Praag de Descartes-prijs voor wetenschapscommunicatie ter waarde van 50.000 euro. Een prijs die in het leven is geroepen door de Europese Commissie. Verpoest is diensthoofd van de afdeling Mechanische Materialkunde aan de faculteit Toegepaste Wetenschappen. Hij dankt de prijs aan zijn mobiele tentoonstelling over composietmaterialen, opgesteld in een oplegger die zelf volledig uit composieten werd gebouwd.

Nieuwe leegstandsbelasting in Leuven

De stad Leuven voert een nieuwe leegstandsbelasting in. Die belasting moet de Vlaamse heffing op leegstand en verkrotting vervangen. Daarmee waren immers problemen gerezen door een decreetswijziging die extra administratieve lasten aan de gemeenten oplegde en de heffingen van de laatste jaren tenietdeed. Dit betekende een derving voor de gemeenten, omdat een deel van de belastingen werd doorgestort.

De Stad Leuven heeft nu dus besloten zelf een leegstandsbelasting in te voeren. Het gaat om een forfaitair bedrag van 990 euro per gebouw of woning en 75 euro per kamer, te vermenigvuldigen met het aantal jaar dat het pand of de kamer geregistreerd staat als onbewoonbaar, leegstaand, verwaarloosd of onafgewerkt. (bd, jb)

Elke week zoekt de redactie naar het antwoord op prangende vragen die iedere student zich wel eens stelt tijdens zijn carrière in Leuven. Die vragen kunnen zowel van kritische, informatieve als praktische aard zijn. Deze week vroegen we ons af waarom de K.U.Leuven zich in het blauw tooit.

Toen de Dienst Communicatie gecontacteerd werd, kwam het gevreesde antwoord: "Gewoon omdat het een mooie kleur is? Ik zou het eigenlijk niet weten." Daar ging onze pientere vraag. "U kan anders Jan Roegiers contacteren, hij zal u misschien wat meer kunnen vertellen."

Professor Jan Roegiers, specialist Nieuwe Tijd en huishistoricus van de universiteit, reageert laconiek maar enthousiast: "Voor zo'n dingen moet u inderdaad bij mij zijn." Hij weet ons te vertellen dat de kleuren van de K.U.Leuven blauw en wit zijn omdat ze teruggaan op de symboliek rond de maagd Maria, die de patroonheilige is van de Leuvense universiteit sinds haar heroprichting in 1834.

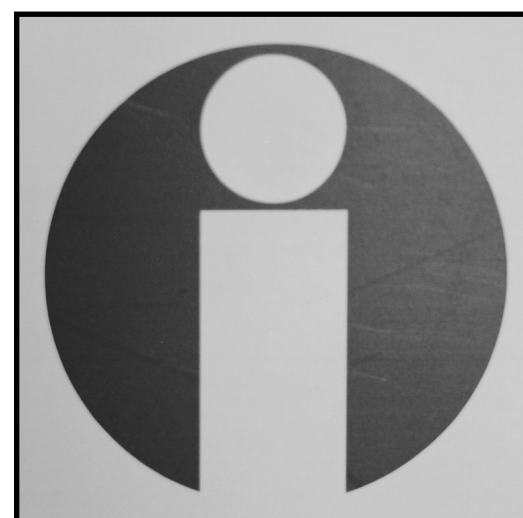
Hoezo sinds de negentiende eeuw? En het logo van de K.U.Leuven dan, waarin de Sedes Sapientiae in al haar gotische gratie ten troon zit? En dat troetelnaampje *Alma Mater* voor onze instelling? Is dat allemaal 19e-eeuwse *invention of tradition*? "Als de K.U.Leuven al een patroonheilige in haar logo had voor de negentiende eeuw, zou het

St-Pieter geweest zijn, en niet Maria," legt Roegiers uit. "Vergeet niet dat in die periode de Mariaverering een ongelooflijke opgang kende." Het dogma van de onbevleete ontvangenis waarover vaak nogal — onterecht — giehelig wordt gedaan, stamt inderdaad uit die eeuw.

"De oude kleuren van de universiteit waren rood en wit: dezelfde als die van de stad Leuven," verklaart Roegiers. St-Pieter was immers niet alleen de patroonheilige van de universiteit, maar ook van de stad. Is dat de reden waarom de rector nog altijd rood draagt? "Neen, rood is gewoon een opvallende kleur en vele Europese universiteiten gaven deze tint aan hun rector, zo ook Leuven."

De K.U.Leuven heeft vandaag strikte

richtlijnen over het gebruik van het blauw en adviseert zelfs kleurcodes om de herkenbaarheid van het K.U.Leuven-blauw te vergroten. Wie dieper graaft op de website, botst op allerlei regels voor het gebruik van de verschillende logo's die onze universiteit rijk is door een veelvuldige

aanpassing van de zogenaamde *huisstijl*. "Tja," repliceert Roegiers, "als men een beeld van continuïteit en eeuwenoude traditie wil ophangen, vind ik niet dat er voortdurend moet gegoocheld worden met andere logo's. Oxford en Cambridge doen dat toch ook niet en zij buiten veel efficiënter hun imago van Middeleeuwse instelling uit. Maar ja, historici en pr-mensen verschillen wel vaker van mening." (bdl)

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (7): BEDRIJFSECONOMIE

Kastanjes uit het vuur halen

Naast het werk van alledag gaat Veto af en toe op bezoek in een wildvreemde les. Deze week hielden we halt in de Dekenstraat, waar tweemaal per week de problemen en verschijnselen binnen de onderneming worden uiteengezet. Op de banken tussen de bedrijfsleiders in spe.

Robin Broos

Prof De Bondt maakt een zwakke eerste indruk met een verkeerd geknoopte das, maar na het uitgebreide testen van de microfoon en enkele tikjes met de balpen op de tafel kunnen we overgaan tot de orde van de dag: de oligopolie. De manier van lesgeven is relaxed, met de hand in de broekzak. Al lijkt het allemaal saai, de kleurrijke transparanten fleuren de boel wat op.

Mineraalwater

We starten met een grafiek over het Bertrand-Nash evenwicht van de duopolie Coca-Cola en Pepsi. Bij het model van Bertrand gaat in het evenwicht de prijs gelijk zijn aan de marginale kost als de ondernemingen een identieke kostenstructuur hebben. Het model van Nash gaat ervan uit dat beide colaproducten zullen opteren voor de beste keuze, ongeacht wat de andere zal kiezen. Met tekstballonnetjes wordt er duidelijkheid geschapen in de wirwar van lijnen. Zoveel goed materiaal voor handen en toch zou zelfs Paul d'Hoore het moeilijk krijgen om aandachtig te blijven. Genesteld op de laatste rij verdwijnt het stemgeluid van de prof in het niets door het gezellig gekeuvel in de aula. De man windt er dan ook geen doekjes om. "Jullie zijn allemaal verstandige mensen. Wanneer honderd mensen lawaai maken... dan maakt dat veel lawaai." Laten we dat nooit meer vergeten.

Het ganse publiek is aandachtig en deze gelegenheid wordt benut om enkele merkwaardige zaken uit de doeken te doen. Zo is mineraalwater bijvoorbeeld duurder dan benzine. Dat komt omdat de verschillende soorten water niet gelijk zijn aan elkaar. Wanneer een bepaald merk de prijs verlaagt, palmt deze niet noodzakelijk de hele markt in. "Spa Reine is arm aan mineralen," geeft de prof nog mee.

Na een half uurtje moet de docent zijn gegrepen door emotie. De handjes komen los in allerlei draaiende bewegingen en de stem wordt meermaals verheven, zij het tijdens de verkeerde lettergrepen. Deze mens komt op dreef, dat is duidelijk. De les wordt rommeliger wanneer het bord volgeschreven staat en hij de cijfertjes gewoon verder schrijft, maar dan in de lucht. De onderbreking doet deugd.

Theekransjes

Het hoofdstuk oligopolie moet dringend worden afgerond. Iso-winsten, sequentiële keuze, het ontgaat ons allemaal. Op de laatste rij denkt men dat de pauze nog bezig is en er wordt nog druk gediscussieerd. Onderwerpen van de dag zijn het duidingsmagazine 'Open en Bloot' op Kanaal Twee en de mode van Burberry. De gekende beige plaids met zwart-witte ruitjes, die grootmoeders tenen warm houden tijdens het televisiekijken op kille dagen, waren tot voor kort enkel het handelsmerk van de bejaardenmaffia. Sinds vorige winter maakte dit patroon een *come-back* in de vorm van een sjaal, gedragen door de betere middenklasse. "Vertrouw nooit een man in zo'n sjaal," werd ons wel eens gezegd. Hoe tijden kunnen veranderen.

Zo nu en dan vangen we nog iets op. "Je wilt de ander zijn kastanjes uit het vuur halen," stelt prof De Bondt, "dat is een simpele intuïtie." Het wil ongeveer het volgende zeggen: als een bedrijf de eerste stap zet, wil men graag weten wat de anderen gaan doen. Gaan de prijzen stijgen of dalen? Veel tijd om de stof te laten doordringen is er niet. Het college heeft

meer iets van zeventien theekransjes bij elkaar. "Ik ga drastische maatregelen moeten nemen," de rest van de zin is onverstaanbaar gemompel. De docent stond zich wellicht af te vragen waar het aan schortte. Is de leerstof te moeilijk? Kennen de studenten alles al? De gevolgen zijn niet te overzien. "Meisjes! Ik ga iemand moeten buitensmijten!" Zeg dat Raymond het gezegd heeft.

Confer

De rust keert weder, maar de vermoeidheid slaat toe. Het enige wat onze aandacht kan trekken, is het veelvuldig gebruikte woordje *confer*, wat na enige hersenactiviteit wel eens 'cfr.' of 'vergelijk met' zou kunnen betekenen. De stilte wordt verbroken als er meermaals nietsvermoedende studenten de zaal komen binnenwandelen. Ze zijn niet te laat, wel verkeerd. De prof doet alsof het hem koud laat, maar de laatste rij weet beter en verklapt dat hij de moed heeft opgegeven om deze verstrooide professoren op hun plaats te zetten. Het college loopt ten einde en we wandelen als consumenten terug buiten. Volgende halte: Alma als dat tenminste niet te proletarisch is voor het Burberry-publiek.

Steekkaart Bedrijfseconomie

Wie? 2e kan Toegepaste Economische Wetenschappen en 2e kan Handelsingenieur
Wanneer? dinsdag en vrijdag van 11u tot 13u
Waar? dinsdag in VHI 02.29, vrijdag in VHI 01.29
Prof? Raymond De Bondt
Pauze? van 11u56 tot 12u08

Studentenprotest in Oekraïne

In Leuven mogen de kringen dan al beslist hebben om geen politieke standpunten meer in te nemen, in Oekraïne zijn het net de studenten die voor een belangrijke politieke revolutie zorgen. Verenigingen als UASS, USUM en vooral Pora zijn er de drijvende kracht achter wat nu reeds de grootste politieke omwenteling is, sinds de voormalige Sovjet-republiek in 1991 onafhankelijk werd.

Joris Beckers

Op 26 december nemen regeringskandidaat Viktor Janoekovitsj en oppositiekandidaat Viktor Joesjtsjenko het andermaal tegen elkaar op in een extra ronde van de presidentsverkiezingen. Dat die er gekomen is, heeft veel te maken met het tentenkamp in de binnenstad van Kiev, de verdienste van studentenbeweging Pora. Zij zijn echter niet de enige studenten die van zich laten horen. De *Ukrainian Student Unity Movement* (USUM) doet aan sensibilisering en de *Ukrainian Association of Student Self-Government* (UASS) riep via de Europese studentenkoepel ESIB op om Janoekovitsj niet te erkennen als president en om Russische gewapende interventies in Oekraïne officieel af te keuren. Elke koepel - VVS voor Vlaanderen - werd gevraagd de nodige druk daarvoor uit te oefenen op de eigen regering. Ondertussen besliste ESIB om waarnemers naar de komende verkiezing te sturen. Daarvoor is wel nog de toestemming van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) nodig. Veto sprak met twee Oekraïense studentenverenigingen.

Nina Sorokopud is pas afgestudeerd en verzorgt mee de coördinatie en berichtgeving vanuit het Pora-centrum in Kiev. Daarnaast zit ik vooral in het tentenkamp.

Veto: *Wat is Pora precies?*

Nina Sorokopud: «Pora betekent 'Het is tijd'. Als brede volksbeweging wil Pora duidelijk maken dat het tijd is voor verandering. Wij streven een betrouwbaar politiek beleid en vrije pers na. Dat kan alleen maar door nieuwe, eerlijke verkiezingen te organiseren.»

Veto: *Pora reageerde als eerste op die frauduleuze verkiezingen van vorige maand. Wat is er precies misgelopen?*

Nina: «Heel wat kieslijsten bevatten fouten. Daarnaast kwamen mensen bij ons getuigen hoe ze administratief onder druk gezet werden en hoe er met ontslag bedreigd werd, als ze niet op Janoekovitsj zouden stemmen. Er zijn kiezers die verschillende keren hun stem uitbrachten en ook met de telcomputers waren er heel wat problemen.»

Veto: *Hoe is Pora georganiseerd?*

Nina: «Pora telt nu 15.000 activisten, waarvan het merendeel studenten zijn. De coördinatie gebeurt vanuit het centrum in Kiev. De verschillende regionale managers nemen de plaatselijke organisatie op zich, maar er is geen echte vaste structuur. We hebben bovendien veel contacten met andere bewegingen. Pora is een brede volksbeweging en er zijn geen echte regels. Elke vorm van provocatie is echter uit den boze en dat is tot nu toe succesvol verlopen.»

Veto: *Wat heeft Pora al verwezenlijkt?*

Nina: «We geven voortdurend persconferenties over de laatste ontwikkelingen waar we ons achter gezet hebben. Vandaag nog (woensdag, jb) werden de grondwet en de kieswetgeving gewijzigd, zodat nieuwe verkiezingen mogelijk worden. De kiescommissie werd opgeheven en Janoekovitsj neemt geen functies op tot aan de verkiezingen.»

Veto: *Welke garanties zijn er dat de nieuwe verkiezingen eerlijk verlopen?*

Nina: «Er wordt een nieuwe kiescommissie aangesteld en ook de lokale commissies worden gewijzigd. Wij zullen er ook met zo veel mogelijk mensen op toezien dat de verkiezingen eerlijk verlopen. Met informatie proberen we de mensen bovendien te sensibiliseren. Zo bellen we massaal naar vrienden in Oost-Oekraïne om dingen uit te leggen, die zij dan verder kunnen verspreiden. Bij wijze van actie hebben we daar ook een soort autorace georganiseerd.»

Veto: *In dat oosten beschuldigen ze jullie van infiltratie en steun vanuit Europa en Amerika tegen Rusland.*

Nina: «Het is wel zo dat West-Oekraïne eerder westersgezind is, maar wij worden niet gesteund door internationale verenigingen. Onafhankelijke buitenlanders helpen ons soms, maar er is zeker geen sprake van beïnvloeding. Het zijn vooral veel steunbetuigingen, zoals die van Poolse en Italiaanse studenten en zelfs uit China.»

Veto: *Mijnwerkers uit het oosten zouden wel van plan zijn om in Kiev orde op zaken te komen stellen.*

Nina: «Die mijnwerkers mogen hier zeker hun mening komen zeggen, maar het probleem is dat men in het oosten bijna alleen informatie verkrijgt via de staatszender. Als ze dan in Kiev aankomen, dan zien ze plots totaal andere dingen dan wat ze thuis hoorden of zagen op televisie. Zo was er een vrouw die in haar toespraak verkondigde dat iedereen in het westen verslaafd was en dat ze zich daarom tegen de regering waren beginnen te verzetten.»

pora.org.ua

Ukrainian Student Unity Movement

Bozhina Tilinska verzorgt de communicatie voor USUM.

Veto: *Waarvoor staat de USUM?*

Bozhina Tilinska: «USUM is een soort perscentrum dat werd opgestart om de meningen van studenten te verzamelen. Die worden dan op de website geplaatst. Sinds het begin van de revolutie is het land in twee delen gesplitst. We hopen op deze manier oost en west weer dichterbij elkaar te brengen. Het is een initiatief van drie universiteiten uit Lviv en is bedacht vanuit oppositiehoeke, maar alle meningen komen aan bod. De 'tak' in de url verwijst naar het Oekraïense woord voor 'ja'. 'Ja' voor een regering nieuwe stijl.»

Veto: *Blijft het bij de site of gaan jullie verder?*

Bozhina: «Ons nieuwste project heet *Christmass Together* en is vanuit christelijk standpunt opgestart om studenten van overal samen te brengen. Het is in de eerste plaats niet-politiek, maar toch ook ingegeven door de actualiteit.»

www.ucu.edu.ua

(foto Pora)

“Nieuwe president zal moeten balanceren”

Naar aanleiding van de tweede presidentiële kiesronde in Oekraïne, nodigde de Kring voor Internationale Betrekkingen Irina Zbrozhek uit Odessa uit als spreker. Zij is onderzoekster aan het Instituut voor Internationaal en Europees beleid van de K.U.Leuven. Een genuanceerde analyse.

Maarten Goethals

“A bit weird,” noemde Irina Zbrozhek al de media-aandacht rond de Oekraïense verkiezingen. Dat ze al meerdere malen was aangeklampt met de vraag hoe het daar nu allemaal zat, had daar zeker iets mee te maken. In een korte maar krachtige uiteenzetting schetste ze een situatie die in het geheel niet overeenkomt met ons beeld van de ‘feiten’. De grote schuldigen daarvan zijn volgens haar de media.

Cowboy

“Het probleem,” begon Zbrozhek, “is dat de mensen een ongenueerd beeld krijgen. Alsof oppositieleider Viktor Joesjtsjenko alleen pro-westers denkt en de eerste minister Viktor Janoekovitsj alleen pro-Rusland zou zijn.” Als men beide partijprogramma's vergelijkt valt op dat beide kandidaten zowel contacten willen onderhouden met Rusland als met het Westen. Zo heeft Joesjtsjenko als regeringsleider tussen 1999 en 2001 belangrijke Russische contracten binnengehaald. Het verschil

niet onafhankelijke of kritisch geweest. Ze werden gedictieerd van bovenaf. De westerse media hadden op hun beurt het punt gemist waar het uiteindelijk om draaide. Ze hadden moeten uitleggen waarom de aanhang van Joesjtsjenko herverkiezingen eiste, waarom duizenden mensen eigenlijk op straat kwamen. De verkiezingsfraude was de zoveelste overheidsfraude op rij. De gestolen verkiezingen waren de druppel die de emmer lieten overlopen.

De verkiezingen zullen gaan over het splitsen van Oekraïne in een geïndustrialiseerd oosten en een modernere westen, of dat beweert Janoekovitsj toch. Een strijd tussen een kapitalistische toekomst en een communistisch verleden, merkte een aanwezige op. Misschien, maar hier moet alweer genuanceerd worden. Volgens Zbrozhek is het wel zo dat er een soort verdeeldheid is onder de bevolking. Taalkundig is er het Russisch- en het Oekraïens-spreekende gedeelte; religieus de Russisch- en de Oekraïens-orthodoxe aanhang. Toch is samenleven mogelijk: in het dagelijkse leven lukt het al decennialang. Het is juist de politiek van Janoekovitsj die de splitsing aangrijpt en polariseert. Het laatste, wanhopige, politieke wapen tegen Joesjtsjenko, want met gif wil het ook niet al te best lukken. Bovendien vormt het oosten geen coherent blok tegen het westen en omgekeerd ook niet. Er zijn wel spanningen, maar niet van die aard dat het resoluut zou leiden tot een splitsing. “Hoe dan ook,” concludeerde Zbrozhek: “wie de nieuwe president zal worden, zal sowieso moeten balanceren en goed doen voor iedereen.”

Transparantie

“Ik stem op Joesjtsjenko en zal blijven stemmen tot mijn stem erkend is,” bekende Zbrozhek, doelend op het massale bedrog van de eerste kiesronde. In Oekraïne, moet je weten, is er enkel stemrecht, geen stemplicht. In gebieden waar Janoekovitsj populair is, was de opkomst ‘toevallig’ groter, dan in gebieden waar Joesjtsjenko populair is. Vreemd, als je weet dat na de uitslag duizenden aanhangers van de oppositieleider op straat kwamen. Aan

de bereidwilligheid tot stemmen kan het niet gelegen hebben. “Janoekovitsj zal ook wel veel stemmen achter zijn naam gekregen hebben. Hij betaalde de mijnwerkers uit, verhoogde de pensioenen en werkloosheidsuitkeringen. Allemaal populistische daden om stemmen te ronselen, maar die uitgaven waren totaal niet voorzien in het krappe budget. Joesjtsjenko daarentegen denkt op langere termijn en heeft daarom deels meer stemmen. Hij streeft ook naar een constructief en transparant bestuursapparaat dat komaf maakt met corruptie.”

www.iieb.be

Supermarkt voor tweedehandsjes

Wie voor drie euro met een zetel wil thuis komen, kan daarvoor alleen maar terecht bij het SPIT. Leuvens beroemdste kringloopwinkel is niet alleen een goedkope Ikea maar tegelijkertijd ook een Superconfex, een Acco en een Hugo Van Praag. Je kan er niet alleen meubels maar ook kledij, boeken, elektronica en andere snuisterijen vinden. Met een schamel studentenbudget kan je er een hele huisraad kopen. De vraag is natuurlijk wat je dan allemaal in huis haalt. We gingen eens neuzen in de verschillende afdelingen die het SPIT rijk is.

Ook in het SPIT is de kerstfeer merkbaar. Je kan er een hele mand kerstballen kopen voor een spotprijsje. Als je op skireis zou gaan, kan je hier zelfs skilatten krijgen voor vijf euro. Het SPIT is uiteraard niet verantwoordelijk voor gebroken armen en benen. Wat het meest in het oog springt, zijn natuurlijk de meubels. Eén van de pronkstukken van het SPIT is een oude Neumeyer piano, waarop toevallige passanten wel eens een vals klinkende noot durven aan te slaan. De duurste objecten in de zaal zijn de antieke houten kasten. Her en der vind je op die kasten afgedankte heiligenbeelden en koperen kruisen terug. Vlaanderen dumpt zijn heiligen in de kringloopwinkel.

Bij de kledingsafdeling zien we uit de gratie gevallen plateauschoenen, foute pull-overs, T-shirts met 'Banana Split' op en nog veel meer fraais. Als je ooit in nood zou zitten voor een mondeling examen, kan je hier terecht voor een kostuum. Wat de prof op het examen ook zegt, je bent er alleszins goedkoop vanaf gekomen.

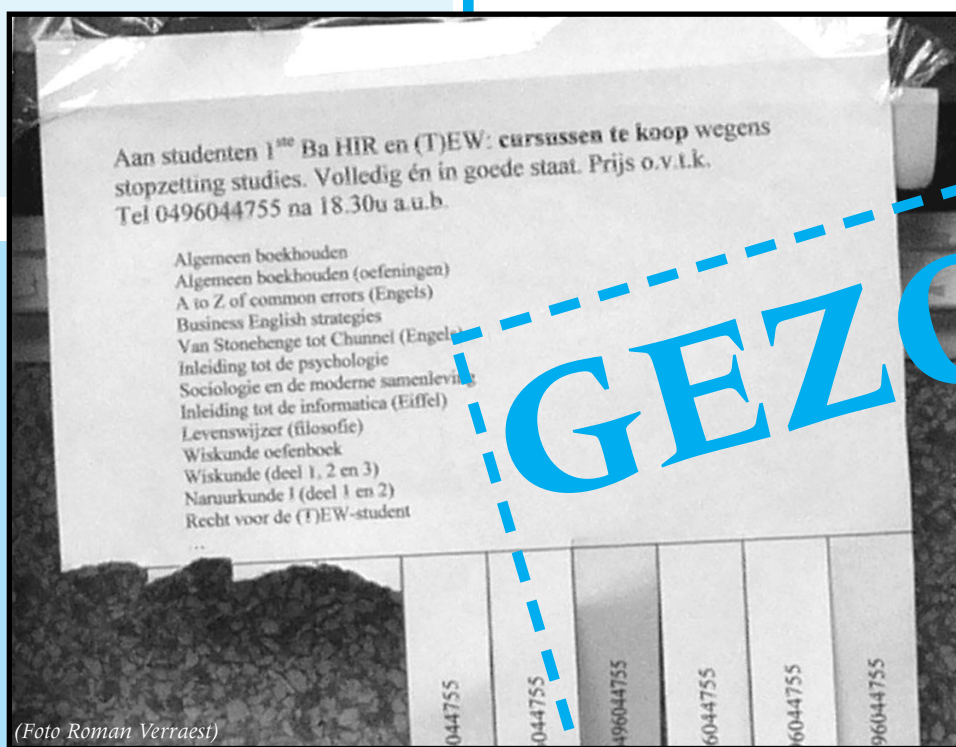
Hardos

Aan de andere kant van de zaal staan de boekenrekken. De bibliotheek van het SPIT bevat zowel romans, kinderboeken als educatieve werken. Oude leerboeken zoals

Fix und fertig herinnerden aan onze humanioratijd. Een groot aantal afgedankte Hare Krishna-boeken wijzen erop dat iemands spirituele zoektocht tot een einde gekomen is. Een beetje verder vind je in de cd-rekken afgedankte tieneridolen zoals Take That, East 17, Gary Barlow en New Kids On The Block. Ook bakvissen worden ouder. Even moesten we slikken toen we op een oude plaat Willy Sommers zagen staan met hardos waarop Herman Brusselmans jaloers zou zijn.

Tussen de rommel vind je uiteraard wel een heleboel spullen die erg bruikbaar zijn voor een studentenkot. In plaats van bierglazen te jatten op café kunnen studenten hier glazen kopen. We vroegen aan Robin De Jonge, verkoopsverantwoordelijke van het SPIT, of studenten de weg naar het SPIT al gevonden hebben. "We hebben een gevarieerd publiek. Er zijn enerzijds de kansarmen die door het OCMW naar hier gestuurd worden om hun huisraad te kopen, anderzijds zijn er de mensen die op zoek zijn naar *collector's items*, zeldzame dingen die ze nergens anders vinden. Daarnaast bestaat ons publiek inderdaad ook uit studenten. Hier in Leuven dienen immers veel koten ingericht te worden. Zelfs buitenlandse studenten vinden gemakkelijk hun weg naar het SPIT. Deze studenten doen de naam 'kringloopwinkel' alle eer aan. Wanneer zij hier in het begin van het jaar een zetel kopen, vragen ze vaak of ze die hier op het einde van het jaar terug mogen brengen. Uiteraard mag dat. Daarvoor voorzien we zelfs een gratis ophaaldienst. Zo werkt een kringloopwinkel."

(as)

(Foto Roman Verraest)

De alternatieve elf

Recycleer eens...

- een partij:** het Vlaams Belang is schijnbaar een flauw doorslagje van het Vlaams Blok.
- een lief:** dat van broer of zus is handig te gebruiken als eigen exemplaar. Het heeft zijn waarde al bewezen en moet niet meer aan de ouders worden voorgesteld.
- een mens:** het concept achter het monster van Frankenstein had het plaatsgebrek van heel wat kerkhoven kunnen oplossen.
- een wetenschappelijke publicatie:** die van proffen vertonen vaak markante gelijkenissen met papers van studenten.
- een land:** Congo heette vroeger Zaïre, maar daarvoor weer Congo. Of het nog daarvoor ook Zaïre heette is niet bekend op de redactie.
- je eigen lichaamsafval:** nagelbijten is het nuttig recycleren van voor het lichaam belangrijke bouwstoffen.
- een politicus:** Johan Van Hecke is zeer herbruikbaar voor partijen. Maakten voorlopig al gebruikt van zijn diensten: de CVP, de NCD en de VLD.
- een familielid:** Woody Allen zag er geen graten in een relatie te beginnen met zijn adoptie dochter Soon-Yi. Wij hadden dat in zijn geval ook niet gedaan.
- een plot:** bekijk niet één soap per week, maar volg er zoveel mogelijk.
- een gezellige sfeer:** Kerstmis doet het al tweeduizend jaar goed, dus het zal dit jaar wellicht ook weer prijs zijn.
- een rector:** André Oosterlinck was al eens rector voor hij in 2000 rector van de K.U.Leuven werd.

(gvg)

Tweedehands bolt lekker

Welke Leuvense student kan zich een studentwaardig bestaan inbeelden zonder zijn stalen ros? Het Leuvense straatbeeld is voornamelijk gevuld met zoveelstehandse tweewielers. Stalen Brabantse trekpaarden die wel tegen een stootje kunnen. Studenten die zelf geen oude fiets meer hebben, kunnen altijd terecht bij VELO.

VELO, Veilig en Ecologisch in Leuven. Op de fiets is een sociaal en ecologisch fietsproject dat de student de mogelijkheid biedt om een fiets te huren tegen de schappelijk prijs van 31 euro per jaar. Daarbij komt nog een waarborg van vijftig euro, die je weliswaar terugkrijgt als je contract ten einde is. In ruil daarvoor biedt VELO je een tweede-, derde-, vierde- tot in het oneindighandse fiets aan, waarvan alle onderdelen in goede staat zijn. Na een korte test moeten we constateren dat de rijwielen bovendien aardig bollen en er niet veel op aan te merken valt. De herstelwerken zijn ook gratis en worden uitgevoerd door enkele joviale kerels. Hun verrassende diagnose is dat fietsen vooral te lijden hebben onder remproblemen, lichtdefecten en platte banden.

Hoe komt VELO aan al die tweedehandsjes? Elke maand verzamelt de politie de opgehaalde fietsen die vermoedelijk gestolen of achtergelaten werden. De eigenaars van de gegraveerde fietsen worden gecontacteerd. Na zes maanden worden de ongegraveerde fietsen die niet zijn opgehaald aan VELO geschonken. Ook worden er fietsen uit de Dijle opgevist en aan VELO gegeven. Daarmee is meestal niet veel meer aan te vangen. Als er nog een degelijke bel op staat, kan die nog een rondje meedraaien in de recyclage-cirkel en wordt die op een VELO-fiets geplaatst. De rest wordt onverbiddelijk naar de schroothoop

verwezen.

Buitenlandse studenten worden overweldigd door de fietsengekte, maar volgen uiteindelijk het voorbeeld van hun Leuvense collega's. Om op eerlijke wijze een tweedehandse fiets te hebben en hun fietsdoop te ondergaan, vinden ook zij snel hun weg naar VELO. Als je een fiets huurt bij VELO, is de kans heel groot dat je op zo'n tweewieler rijdt, die een kloon lijkt te zijn van de zoveel andere Leuvense fietsen. Toch zitten er een paar opvallende exemplaren in de collectie. Naast een verdwaalde flashy mountainbike die niet werd opgehaald bij de politie, is er ook een aantal fietsen dat echt in het oog springt. De kunstacademie heeft vorig jaar een aantal fietsen opgesmukt. Er was onder andere een fiets met engelenvleugeltjes en een mondriaanfiets. Die exemplaren werden net als andere VELO-velo's verhuurd, maar de engel is om praktische redenen al kortgewiekt.

VELO vind je in de Minderbroederstraat 12, blok U.

(mp)

TWEEDEHANDS

Doe eens aan

Elke student kent het ogenblik waarop zijn. Zeker niet als er nog massa's cadeaus zijn, dan zijn tweedehandswinkels een inrichting van je kot vind je er meestal koper zijn. En als zelfs hiervoor de cer spullen in deze winkels van de hand do

GEZOCHT

Voor iedere vakmaterie is er een vakblad. De dokter leest 'De Huisarts', je tandtechniker 'De Garagist' en je grootmoeder 'Libelle'. In de branche van het zoekertje vind je ook in Leuven heel wat wekelijkse literatuur. We visten enkele vakbladen uit onze brievenbus.

Als je op zoek bent naar een sprekende papegaai, een edelpapegaai, een dwergdobbeltmannpincher of een springkasteel, kan je eens doornemen in *De Streekkrant* bladeren. Voor vriendinnen met naam Nomi, Sabrina, Tania Prive of Brian moet dan weer in het betere vakblad *Passe-partout* Tevens vind je hier een Cadillac Fleetwood uit om de dames in rond te rijden. Je kan natuurlijk ook steeds voor een iets bescheidener vakblad zoals een Mazda 323 TDI 2.0 gaan. clinderinhoud krijg je er gratis bij. Toch kan enkel nieuwe vrienden maken met dit blad. betere 'hobbytist' komt aan zijn trekken voor een luttel driehonderd euro de tr van een pottenbakkersschijf mét mot van het verhaal? Wie zoekt die vindt artikelen?

Frank Arn ('La Ben
komen het hier binnenbreng
gegeven: ik onderhandel m
instrument zelf aan een iets l

Middelpunt over te nemen

Van nieuw naar oud en terug

December is een dure maand: er moeten ca-deautjes gekocht worden, we betalen onze skireis. Waar moet dan het geld vandaan komen om tijdens de feesten nog een leuk kleedje te dragen? Misschien brengt een tweedehandswinkel wel raad. Wij trokken op pad met een beperkt budget om te zien wie ons kon helpen.

De eerste tweedehandskierenwinkel die we bezoeken is **Rawette** in de Parijsstraat. Hier staat Paul Julèmont achter de toonbank, een goedlachse man die er trots op is dat hij de oudste tweedehandskierenwinkel in Leuven openhoudt. Hij heeft in 25 jaar al alles gehad, maar sinds vijf jaar spitst hij zich toe op merkkledij. We praten met hem, terwijl in zijn winkel her en der klanten rondlopen. Geen van hen heeft de leeftijd om nog student te zijn. "Studenten komen hier minder, omdat zij hun kleren niet zelf betalen. Jonge mensen die hier komen zijn vooral pas afgestudeerden, dan begint het te nijpen. Mijn klanten zijn echter niet arm, maar

hebben hun prioriteiten verlegd. In plaats van te winkelen in een gewone boetiek, komen ze hierheen en gaan een keer meer op reis." We staan tussen de bontjassen met een uitzicht op een pas binnengekomen Bikkembergs. "Die hangt hier sinds vanmorgen en is al twee keer gepast," grapt Julèmont. "De echte merken zijn natuurlijk de best verkopende producten. De top blijft hier maar twee uur hangen." Tweedehands goedkoper? Wij nemen de proef op de som. Julèmont krijgt het voorstel: hij mag ons volledig kleden. Het is voor de feesten, dus moet het er een beetje mooiuit zien. Welk bedrag zijn we dan kwijt? "Dat moet je tussen de 50 à 100 euro rekenen, voor drie, vier stukken: een broek, een topje en vestje en nog een paar oorbellen erbij. Het kan natuurlijk ook nog goedkoper."

In de Mechelsestraat bevindt zich een heel ander type tweedehandswinkel. **De Kapstok** wordt volledig gedragen door vrijwilligers. Wie hier zijn kleren binnenbrengt, krijgt daar geen vergoeding voor. Wat de verkoop opbrengt, gaat integraal naar een goed doel. Het cliënteel verschilt dan ook van de vorige winkel. "Wij hebben alle soorten klanten," vertelt de

verkoopster, "sommigen zijn echt hulpbehoevend, anderen gaan ook in boetieks winkelen." Studenten komen steeds vaker, zeker sinds ze verhuisd zijn naar het gezellige winkelwandelgedeelte van de Mechelsestraat. Feestkledij gaat hier vlot van de hand, net zoals al de rest. "Behalve rokken, die verkopen het minst." Een vreemde vaststelling, lijkt ons. Wanneer we vragen naar de verklaring, buigt de verkoopster zich over de toonbank. "Ik hoef maar naar jullie te kijken." Wij pleiten schuldig.

Het voordeel van een winkel in tweedehandse kledij is volgens de verkoopster dat je er veel meer vindt dan in een boetiek. Kleren uit de jaren 70 vind je nergens anders. "Sommige studenten komen dan ook naar hier om zich te verkleden voor carnaval." Ook hier informeren we naar de kostprijs van een aangename feesttenue. "Een rok, een pull, een handtas zijn vijf euro, een mantel 25. Dan weet je aan hoeveel je zit. De echte feestkledij, daar moet je ongeveer het dubbele voor rekenen."

(kg) & (hv)

(foto Katleen Gabriëls)

DRÉ PEETERS MAAKT BEELDEN UIT ROESTIGE RIEKEN

Oude rommel is modern

Vroeger kwam bij ons wel eens een oude missiepater langs, die toonde hoe kindertjes uit de derde wereld van lege colablikjes een speelgoedvliegtuigje konden plooiën. En ook op school werden we gedwongen om lege kaasdoosjes en wc-rolletjes bij te houden, want daar konden we dan fijn creatief mee zijn. Maar af en toe doet er iemand écht iets artistieks met oude spullen. Dré Peeters knutselt zijn beelden in mekaar met varkensschedels, soeplepels en barkrukken.

Kunstenaar Peeters gebruikt in zijn creaties alles wat maar oud, verroest of versleten is. "Oude dingen hebben charme en kleur. Er gaat iets van uit dat nieuw materiaal niet heeft. Ik kan niet tegen brons of *afgelekt* marmer, dat is te proper voor mij. Wat ik verwerk, moet geleefd hebben. Alleen met die dingen kan ik beginnen spelen." Dat spelen is Peeters' manier van werken. Hij vergelijkt zichzelf met een klein kind dat je niet kan dwingen iets te maken. De beeldhouwer heeft nooit een ontwerp vooraf in gedachten: hij associeert en probeert het beeld te ver-beelden tot het een afgewerkt kunstwerk is. Ook niet alles dat oud is, is geschikt om verbeeld te worden. "Ik kan bepaalde dingen niet gebruiken omdat ze gewoon al mooi op zich zijn. Het mag ook niet te herkenbaar zijn. Zo'n beeld ligt al vast, dat kan ik niet verbeelden."

Beenderen

Schoppen, rieken, oude karrenwielen, een ploegschaar, tafelpoten, schedels en beenderen: alles kan gebruikt worden. Peeters schuimt daarvoor geen rommelmarkten af. "Ik heb veel vrienden die weten waar ik mee bezig ben. Ze gooien die rommel hier gewoon *in den hof*. Ik vind die dingen 's morgens. Toen ik nog in Algerije woonde, werkte ik met wat ik in de woestijn vond: beenderen en verroest afval." De precieze achtergrond van zijn materiaal vindt Peeters niet zo belangrijk. "Ik verander nog heel veel aan die dingen. Als je een riek volledig gebruikt, dan blijft het een riek. Maar als je die in tweeën zaagt, dan heeft hij nog maar twee tanden en zo wordt hij iets speciaals."

Omdat kunst maken voor hem vooral spelen is, vindt Peeters niet dat zijn werken te serieus mogen genomen worden. Er moet mee gelachen worden, of toch minstens geglimlacht. "Kijk, zo iets blijft de mensen bij. Ik heb hier een oude spaarkas genomen zoals je die vroeger in café's vond. Van de gleuven heb ik vagina's gemaakt. Als je er iets insteekt, ben je het kwijt," lacht Peeters smakelijk. "En dit is die van de ASLK: de algemene spaarkas. Die heeft maar één grote gleuf: iedereen in hetzelfde gat dus."

Toch maakt Peeters meer dan genitale grapjes. *Pro Vita I & II* zijn twee loden halve varkens die via een sonde gevoed worden. "Dat is een werk pro euthanasie. Wat half dood is, moet je niet in leven houden. En daarom heb ik het natuurlijk ook *Pro Vita* genoemd," grijnst hij.

Op dit moment reist de tentoonstelling *Monsters onder Bed* door België en Nederland. Daar kan je *Coupe Royale* bewonderen. Het is een oude barkruk met vijf grote koppen op en twee ervan dragen een kroontje. Onderaan hangt er een dood varken. "Dat gaat over het koningshuis. Zeg nu zelf, dat is toch grappig?" Wie wil meelachen kan de tentoonstelling nog tot juni 2005 bezoeken.

(ar) & (gv)

MUZIKAAL MEKKA IN PARIJSSTRAAT

Noten kraken voor een prikje

klant het overeengekomen bedrag.»

Jos Vandeput ('Sax): «Mensen komen hier hun cd's aanbieden. Die cd's worden dan eerst bekeken. De maatstaf die ik hanteer is of het artikel nog wel verkoopbaar is: cd's van boysbands bijvoorbeeld komen er niet in. Vervolgens wordt rekening gehouden met de staat van de cd.»

Veto: *Komen er op die manier soms speciale stukken terecht in de collectie?*

Arn: «Af en toe kan je hier weleens waardevolle *oldtimers* aantreffen, ja. Als er dan een kenner passeert, is het stuk meteen weg. Zoniet kan het ook twee jaar blijven staan. Enkele jaren geleden heb ik zo een Gibson 1954-gitaar verkocht voor 2.500 euro, de eigenaar kreeg er 2.000 euro voor. Zeg, je werkt toch niet voor de belastingen, hé?»

«Hier zie je een ballofoon, een speciaal soort xylofoon uit West-Afrika. Ik heb contact met een aantal West-Afrikanen die ook af en toe wat djembe's komen binnenbrengen. En dit is een gong, meegebracht door iemand die in China allerlei instrumenten voor een appel en een ei heeft opgekocht en die hier is komen verkopen.»

Vandeput: «Onze collectie bevat zowel werk uit de metalwereld als uit het klassieke genre. In '86 zijn we begonnen als tweedehands cd- en platenwinkel, sinds '95 bieden we ook nieuwe cd's uit het folk- en wereldmuziekgenre aan. Vooral in de vinyl komt er af en toe een *collector's item* binnen. Zo zie je hier een

oude plaat van David Bowie, en hier een van The Shadows.»

Brigadier

Veto: *Is er een groot verschil merkbaar tussen de verkoop van vroeger en die van nu?*

Vandeput: «Er wordt steeds minder en minder aangeboden en verkocht. Het downloaden van muziek zit daar natuurlijk voor iets tussen. Vroeger gingen er ook massa's vinylplaten over de toonbank, nu weliswaar iets minder maar er zijn toch nog een heel aantal geïnteresseerden, vooral dj's dan. Onze nieuwe cd-collectie heeft die daling in verkoop en aanbod wel kunnen compenseren: de folk- en jazzcd's slaan echt aan.»

Arn: «Ik zie geen verschil. De verkoop is altijd ongeveer hetzelfde gebleven. Wel verkoop ik rond de kerstdagen meer dan anders. Februari is dan weer het dieptepunt, dan is al het geld op. (lacht)

Vandeput: «Vroeger gebeurde het vaak dat jongeren uit het harde junkiemilieus in studentenkamers binnenbraken om er cd's te stelen. Met die cd's kwamen ze dan naar hier om ze te verkopen en zo op een voor hen goedkope manier aan geld voor drugs te komen. De brigadier kwam toen vaak langs hier.»

(ndm)

MIDDELPUNT

reïncarnatie

o de financiën niet echt schitterend autjes gekocht moeten worden of je Wil je toch geen handenvol geld kwijt oplossing. Voor kleren, muziek of de l leuke spulletjes die een stuk goed-tjes ontbreken, kan je eerst je oude en. Zalige, goedkope feestdagen!

Al vertoont de geldbeugel van de doorsnee student dan enkele gaten, wie inventief is, weet ook op muzikaal vlak hier een goedkope mouw aan te passen. We namen een kijkje in de 'La Bemol' en de 'Sax' in de Parijsstraat, waar respectievelijk muziekinstrumenten en cd's aangeboden worden.

Veto: *Wat gebeurt er met de pas binnengebrachte*

Bemol: «Muzikanten die hun instrument beu zijn, en. Het instrument wordt dan in 'consignatie' en de klant over een prijs en verkoop het hoger bedrag. Na datum van verkoop krijgt de

"Sinaasappels vechten nog steeds voor hun persvrijheid"

Het tweede interfacultaire improvisatietoernooi, georganiseerd door PREPAREE, vulde de grote aula in het MSI tot aan de nok. Zeven faculteitskringen stonden garant voor een avond amusement en hoogstaande improvisatiekunst. Wie met de hoofdprijs, een vat, naar huis ging, deed er niet toe: gewoon samen spelen, daar draait het om.

Anne Ruette

(foto Katleen Gabriëls)

De stemming zat er al van in het begin stevig in: de spelers vierden hun creativiteit bot met verrassende associaties en het publiek was aanvankelijk overdonderd door zoveel taalgeweld. De toeschouwers raakten na een korte opwarming vertrouwd met de spelwijze en de manier waarop ze zelf met suggesties tot het humor- en amusementsniveau van de avond konden bijdragen. Zo kwam het tot een hilarische scène in de eerste ronde: een kaper dwong Sinterklaas en Piet om met hun stoomboot onder de dreiging van een witte sok naar de Muur van Geraardsbergen te varen. Die hele eerste ronde was trouwens van een hoog niveau, maar in de tweede ronde, bij het spel *abc* zakte het peil even weg.

Smetvrees

Met *Gibberish* leken de spelers een nieuwe adrenalinestoot te krijgen en wisten ze publiek en jury weer te boeien. De enthousiaste toeschouwers kozen voor een vader-zoonrelatie, waarin de vader een verhouding had met de poetsvrouw. De onwetende poetsvrouw mocht raden wat haar probleem precies was. De technisch moeilijke *tweekoppige expert*, die ons over de golfspelende schaampanda's uitleg gaf, wist jury en publiek te bekoren.

Na een korte pauze groeide de sfeer in de zaal en het spel van de spelers nog meer. De reportage over het 'wereldkampioenschap traagheid: scampi's pellen' was van heel hoog niveau. De slowmotionbewegingen en het mimespel van de scampipelster waren indrukwekkend. Niet alleen de zaal, maar ook de jury was begeesterd: voor het eerst die avond werd het maximum van de punten gegeven.

Het publiek was het meestal eens met de uitspraken van de jury, maar in de *touch-to-talk* opdracht kwam het tot een botsing. De kijkers amuseerden zich kostelijk met de twee spelers met smetvrees die alleen maar mochten spreken door elkaar aan te raken. De jury gaf echter lage punten: het duurde volgens hen wat te lang voor de pointe in de scène kwam.

Euforie

De finale werd uiteindelijk gespeeld door Babylon en Politika. Het verschil tussen beide kringen bedroeg amper zes punten. Spanning alom dus. Eerst speelde Politika de *emotionele rollercoaster*. Chris Camp en Eva Van Herbruggen beeldden nostalgie, euforie en paniek uit. De scène zat niet bijzonder sterk in mekaar, maar de jury hield de spanning erin door ze 28 punten van de 30 te geven. Dan was het aan Babylon om de *broekzak* te spelen. De twee spelers van deze kring moesten een aantal briefjes waarop zinnen met een onbekende inhoud stonden, in het spel integreren. Er stond geen maat op Maud Vanhauwaert en Gijs Van Gassen. Zij brachten overtuigend Nicole en Hugo, die discussieerden over de erfenis van Raymond Goethals. De wendingen in de plot, het invoegen van de zinnestjes als "Sinaasappels vechten nog steeds voor hun persvrijheid" en het brengen van een echt verhaal bracht het publiek in extase en de jury kon niets anders dan het maximum geven. Babylon zegevierde en zorgde voor een mooie afsluiting van een heel geslaagde avond.

De winnaars aan het woord

Maud Vanhauwaert (*Germaanse talen en Woordkunst aan Studio Herman Teirlinck*): "We speelden nog niet zo vaak samen. Ik was nog maar twee keer bij PREPAREE en voordien had ik nog nooit aan improvisatie gedaan. Omdat je zo open bent als je speelt, scheidt dat natuurlijk een band en leer je elkaar best wel snel aanvoelen. Ik was blij dat ik met Gijs mocht spelen. Voor hem was het dit keer ook niet gemakkelijk. Ik was immers heel onzeker, had me teruggetrokken uit het toernooi en werd pas op het laatste moment overtuigd om toch mee te spelen. Normaal bereid ik me op alles tot in de puntjes voor, maar vandaag niet. Eigenlijk is dat beter, want als je bepaalde ideeën in je hoofd hebt, dan probeer je die ergens in het spel uiting te geven. Ik blokkeer dan omdat ik vaak gewoon niet de kans krijg mijn ideeën in het spel te brengen."

Gijs Van Gassen (*A.O. Taal en cultuur*) speelt al twee jaar improvisatie en vond het leuk om met Maud te spelen: "Op het podium klikte het heel goed tussen Maud en mij. We gaven mekaar de nodige ruimte telkens als één van ons nogal dominant speelde. We voelden samen aan waar we naar toe wilden in ons spel. Zo blijft een scène ook evenwichtig. Toen Maud in de finale begon te zingen, dacht ik echt "waw", dit zit goed. Die laatste scène vond ik ook de leukste om te spelen. Alles liep eigenlijk vanzelf. De jury zei ook dat het was zoals improvisatie moest zijn."

Het gewonnen vat wordt binnenkort in de Fak Letteren aangeslagen.

Kotallemachtig

Barbara resideert op een zolderkamertje in een straatje ergens achter het Ladeuzeplein. Wat meteen opvalt, zijn de dozen met allerlei kotsspullen in de hoek. "Tsja, ik heb nog niet echt tijd gehad om uit te pakken dit jaar. Ook mijn posters hangen nog niet aan de muur, behalve die van Tanja Dexters dan." En hoe bevalt het kotleven haar? "Euh... ik heb niet echt een kotleven dit jaar. Ik weet eigenlijk ook niet hoeveel mensen hier op kot zitten... twaalf."

"De voorbije jaren zat ik in de Dirk Boutslaan en daar had ik een heel fijn kotleven, maar na een poosje wou ik eens wat anders en dan ben ik naar hier verhuisd. Bovendien zit ik, als ik al thuis ben, nog veel bij mijn vriendin. Dat komt de band met mijn eigen kot niet ten goede natuurlijk, maar met zoveel werk moet ik keuzes maken. Nu ja, de examens komen eraan en dan zal ik hier wel meer zitten. Vandaar, ik wou net voor je kwam eens beginnen met opruimen en uitpakken. Maar ik heb toch nog wat werk, denk ik."

Je ziet ze meestal in het publieke, studentikoze leven, maar presessen hebben natuurlijk ook een plekje voor zichzelf. We gaan wekelijks op bezoek bij een Leuvense preses die dat plekje voor onze fotograaf openstelt.

"Ik wou net beginnen opruimen, want de examens komen eraan"

Tekst en foto's Dimitri Eynikel

“Inzicht rijpt”

(foto Katleen Gabriëls)

Het laatste waar studenten in het volle leven aan denken, zijn kinderen. En toch studeren sommigen tussen de kaarten van Pokémon en de knuffels van Diddl. Student Spéciale belicht één van hen: een moeder met haar neus in de boeken.

Maarten Goethals & Marieke Poissonnier

“Moeder, waarom leven wij?” Menig moeder zal met een mond vol tanden staan wanneer haar kleine koter dit vraagt. Ook Marie Van Audenhoven, 34 en zelf moeder van twee kinderen, weet hier geen antwoord op. “Maar,” zegt ze, “ik kan die vraag wel vertalen in het Engels.” Marie studeert momenteel Germaanse en zit in haar tweede licentie. Het studentenleven heeft ze al gehad, maar de drang tot leren is ze nog niet kwijt. Een gesprek met een goedlachse moeder.

Marie Van Audenhoven: «Eerst heb ik Communicatiewetenschappen gestudeerd hier in Leuven, maar dat was niet echt een bewuste keuze. Eigenlijk droomde ik van de toneelschool, maar dat mislukte helaas. En dan ja, gewoon gekeken naar het aanbod. (bladerend alsof ze een catalogus bekijkt) Op zich is communicatiewetenschappen wel tof. Je hebt filosofie, sociologie en psychologie. Maar eigenlijk was ik er niet zo door gefascineerd als ik dat nu vergelijk met Germaanse.»

“Vraag me niet in welk jaar Shakespeare geboren is, dat vind ik debiel”

Reclamewereld

Veto: *Waarom Germaanse?*

Marie: «Ik ben nadien terechtgekomen in de reclamewereld. Maar na zeven jaar voelde ik me uitgeblust. Bovendien kreeg ik zin om voor de klas te staan. Als interimaris, door de lessen die ik dan gevolgd heb in de avondschool, gaf ik Nederlandse lessen en zo is de interesse gegroeid om Germaanse Talen te gaan studeren. Eigenlijk heb ik altijd graag talen gedaan. Maar bovenal, en dat is toch de belangrijkste reden, wou ik volwaardig les geven. Bij mijn lesvoorbereidingen had ik het gevoel dat er wel één en ander ontbrak. Bijvoorbeeld tekorten in mijn kennis van het Nederlands, want ik moest dingen gaan opzoeken. Tijdens mijn studies Germaanse is mijn interesse geëvolueerd en is de passie nu voornamelijk Engelstalige literatuur. Na dit jaar, als ik Germaniste ben, staat eigenlijk alles open. Ik kan altijd terug in het onderwijs, maar wie weet waar ik terechtkom. Ik voel helemaal geen druk om dat te bepalen. Die

druk ken ik wel van toen ik afstudeerde als een jonge twintiger. Je moet werk vinden om geld te verdienen.»

Veto: *Hoe reageerde je omgeving?*

Marie: «Heel wat mensen vroegen zich af of het wel een verstandige beslissing was, maar ik was zeker van mijn stuk en daardoor ben ik ervoor blijven gaan. Het was iets dat ik wou doen voor mezelf.»

Veto: *Hoe oud zijn je kinderen?*

Marie: «Jef wordt zeven en Jeanne wordt er vijf. Twee schatten van kinderen!»

Veto: *Is het voltijds studeren combineerbaar met het zorgen voor de kinderen?*

Marie: «Ja, ik heb altijd een evenwicht proberen te zoeken en overwegend lukt me dat wel. Soms vraag ik me wel af of ik genoeg tijd maak voor hen, maar elke moeder heeft dat wel eens. Meestal ben ik thuis als mijn kinderen van school komen. Soms mogen ze bij een vriendje of bij de kinderen van mijn zus gaan spelen als zowel mijn man als ik er niet kunnen zijn. Dat vinden ze natuurlijk leuk.»

Veto: *In de licenties kun je zelf je lessenpakket wat samenstellen. Kies je je uurrooster in functie van je kinderen?*

Marie: «Nee, daar begin ik niet aan.

Het is natuurlijk verleidelijk om enkel lessen te kiezen als de kinderen op school zijn. Maar de laatste jaren ligt voor mij de nadruk op de *fun*, namelijk het volgen van vakken die ik echt interessant vind. Dus kies ik geen minder leuke vakken omdat het toevallig beter zou uitkomen voor de kinderen. Bovendien moet ik ook meer groepswerken maken, nog eens extra na de lesuren. Maar tot nu toe is het altijd al gelukt om een regeling uit te werken die ervoor zorgt dat de kinderen ofwel bij vriendjes, ofwel bij familie zijn. Elk weekend overleggen mijn man en ik hoe we het de volgende week gaan aanpakken: wie wanneer voor de kinderen kan zorgen, wie hen ook naar school kan brengen en ophalen. Hilarisch die momenten. Zitten we daar dan alletwee met onze zakagenda (*lacht*).»

Foert

Veto: *Kies je vakken die specifiek gerelateerd zijn aan kinderen, bijvoorbeeld populaire en jeugdliteratuur?*

Marie: «Nee, wel lees ik elke avond een verhaaltje voor voor mijn kinderen. Ze zijn enorm gefascineerd door de boeken van Toon Tellegen. Die zijn zo poëtisch en toch op het niveau van kinderen. Dat is prachtig als je ziet hoe kinderen daardoor geboeid raken, ook al schrijft Tellegen verhaaltjes met een open einde. Wat me wat afschrok aan het vak *Populaire en jeugdliteratuur* was de term ‘jeugdliteratuur’. In het onderwijs zal ik hoofdzakelijk met volwassenenliteratuur moeten omgaan als ik in de derde graad wil lesgeven. Jeugdliteratuur zie ik eerder als een categorie voor eerste en tweede graad. Er waren bovendien andere vakken die me interessanter leken.»

Veto: *Is het niet vervelend in de kerstvakantie als de kinderen vakantie hebben en jij moet studeren?*

Marie: «Nu valt het mee: ik moet maar één scriptie schrijven. Maar in andere jaren moest ik evenwichtig plannen. Die dag doe ik niks en ben ik met de kinderen bezig en de andere dag gaan ze spelen bij de kinderen van mijn zus en leer ik. We hebben nu bijvoorbeeld ook gekozen om een week in de kerstvakantie te gaan skiën met het gezin. Als ik dat weet, moet ik me de ene week concentreren op de studies en dan de andere week voluit genieten. In de kandidaturen moest ik echt consequent mijn tijd gebruiken. Omdat ik tijdens het jaar niet veel had gedaan, had ik die twee weken echt nodig.»

«Onlangs heb ik gelezen dat kinderen voelen dat je je aandacht verdeelt. Als ik bezig ben met het huishouden, spelen ze gewoon. Ze weten dat ik op één of andere manier er ben voor hen. Als ik me achter de computer zet

daarentegen, staan ze na tien minuten al rond mij. Ze beginnen vragen te stellen zoals “mag ik op je schoot zitten”, “mag ik typen”, “gaan we samen een spelletje spelen”. Dan kan ik maar best stoppen. “Foert,” denk ik dan, ik wacht tot ze in hun bed liggen en werk dan pas verder. Mijn man houdt zich natuurlijk ook bezig met hen. Nu werkt hij een paar maanden thuis en dat vergemakkelijkt de situatie wel.»

Veto: *Kennen de professoren je situatie?*

Marie: «Nee, ik denk dat niet. Toch zeker niet tijdens mijn eerste kandidatuur. Ik heb dat ook nooit verteld. Wel ben ik gaan vragen om mijn examens beter te spreiden. Als ik twee examens snel na elkaar had, zei ik tegen de professor dat ik intussen ook les gaf. Er was altijd wel begrip, eigenlijk niet meer dan normaal.»

Debiel

Veto: *Merk je dat er een mentaliteitsverschil tussen jou en de andere studenten?*

Marie: «Ja, soms hoor ik studenten panikereren om delen leerstof die ze niet kunnen verwerken of huilen bij het gekregen punt van hun essays. Dan denk ik *djeezes*. Nu, ik ben ook zo geweest en ik begrijp dat wel hoor. Als je ouder bent, relatieveer je meer. De situatie waarin ik mij bevind, is ook totaal anders. Mijn studies betaal ik zelf en eigenlijk heb ik die niet echt nodig. Ik moet dus geen verantwoording afleggen. Het is puur voor mezelf. Ik heb nu ook nog nooit gepanikeerd tijdens examens en zeg sneller: “Ok, pech, volgende keer beter”.»

«Ik heb wel de indruk dat studenten veel bewuster bezig zijn met hun studies dan in mijn tijd. Dat is echt positief. Tijdens de eerste kan

“Na dit jaar, als ik Germaniste ben, staat eigenlijk alles open”

Germaanse hoorde ik soms heel wat lawaai van studenten en meteen had ik iets van: “allez, waarom gaan die niet op café? Als je er niet wilt zitten, ga je toch gewoon buiten.” Maar dat is dan waarschijnlijk wel het leeftijdsverschil. Voor de rest valt dat goed mee.»

Veto: *Studeerde je vroeger anders?*

Marie: «Inzicht rijpt en dat merk ik. Ik kan nu makkelijker uit een cursus zeggen wat belangrijk is en wat niet. Tijdens mijn examens in eerste kan was ik er altijd nipt door. Goed in de vragen waar je inzichten moest tonen en slecht in details. Dingen rats van buiten leren, is verschrikkelijk. Engelse woordenschat bijvoorbeeld. Vroeger ging dat echt goed, maar nu... Tussen mijn vorige studies en nu zitten bijna tien jaar. En tijdens die jaren heb ik niet voor mijn plezier dingen van buiten geleerd. In de kandidaturen is dat een probleem, omdat het selectiesysteem zich ook richt op detailvragen. Voor Engelse letterkunde wist ik de grote lijnen en kende ik de verschillende schrijvers en wat ze geschreven hadden, maar vraag me niet in welk jaar Shakespeare geboren was, want dat vind ik debiel. Zoiets zoek je op internet of in de bib. Dat is een soort tegenzin: waarom moet ik dat van buiten leren?»

Leeftijdsverschil

Veto: *Heeft je studie van Communicatiewetenschappen bijgedragen tot deze studie?*

Marie: «Ik denk het niet. Misschien alleen dat ik nu niet echt zin heb om nog uit te gaan. ‘k Heb dat al gehad, vroeger tijdens mijn eerste studies.»

Veto: *Als je had moeten kiezen tussen je jaar overdoen of je vakantie opofferen, waar je beide kinderen vrij zijn, wat zou het geworden zijn?*

Marie: «Ik zou wel gekozen hebben om mijn vakantie op te offeren. Dat had ik vooraf voor mezelf uitgemaakt. Moet ik bissen, dan stop ik. Met het semestersysteem vond ik de eerste goede indicatie en het bleek telkens goed mee te vallen, dus was er ook de motivatie om verder te doen.»

Veto: *Ga je nog iets studeren?*

Marie: «Nee, na dit jaar, mijn laatste, is het wel genoeg geweest. Ik ga ook geen lerarenopleiding meer bij studeren, want ik heb tenslotte al een lerarenopleiding in avondschool gevolgd gedurende twee jaar.»

Veto: *Is er nog iets dat je wilt meedelen aan je jongere collega-studenten?*

Marie: «Geniet ervan, maar broos niet teveel!»

Kamermuziek met ballen

Als een hobo, fagot, contrabas en cello je spontaan doen terugdenken aan je klassieke opleiding aan de muziekschool, berg dan die gedachten voorgoed op. Boenox blaast immers het stof met samples en loops van de klassieke muziek. Op uitnodiging van Het Depot luisterden zij samen met het Leuvense Grim de toegesprekken in jeugdhuis Sojo op.

Nele De Meyer

De link tussen Boenox en Grim is ongetwijfeld de hedendaagse interpretatie van klassieke muziek. Grim bewerkte daarvoor enkele nummers van de Franse componist Erik Satie. Live resulteerde dat in een set vol duistere, broeierige muziek. Met 'Take your seat' stelde het drietal hun eerste live project voor. De zintuigen van het publiek werden niet enkel door de bijpassende videomontage, maar vooral door de warme, onheilspellende opbouw van de nummers en de aparte klank van de Rhodes-piano geprikkeld.

De gitaar, piano en drum van het trio ruimen plaats voor de twee lage strijkers en dubbelrieten van Boenox. Een groep die zowel door Klara als Studio Brussel in de armen gesloten wordt en uitgenodigd wordt

om te komen spelen op zowel het Festival van Vlaanderen als Pukkelpop. Dat is Boenox, kort samengevat. Het mag dan ook niet verbazen dat dit viertal een brug weet te slaan tussen klassiek, pop en elektronica. Met knap in elkaar gestoken composities, het technische vakmanschap van de muzikanten en de elektronische twist houdt Boenox de touwtjes stevig in handen. Dimitri Brusselmans, Stoffel De Laet en Edwin Derde leerden elkaar kennen tijdens een muziekstage, later volgde celliste Kate-Lijn Van Kerckhoven.

had gehoord. (lacht) We hebben echt al op de meest bizarre plaatsen ons ding mogen doen, zo speelden we ooit in een vitrine in de modestraat van Antwerpen.»

Veto: Jullie speelden vanavond vooral nummers uit 'Studio', jullie tweede album.

Stoffel De Laet (contrabas): «Ja, 'Studio' is onze doorbraakplaat. Die gaat duidelijk meer naar de pop toe en is dan ook toegankelijker. Op deze cd staan ook enkel eigen nummers. Toen we in '96 begonnen, bestond er nog geen muziek voor onze bezetting. Het heeft dus een hele tijd geduurd vooraleer we voor de rare

haar recht in de kerk, maar we spelen even graag in zalen of clubs, hoor. Met Boenox kan alles omdat we niet in een vakje onder te brengen zijn. Dat is de reden waarom we zo'n verscheiden publiek aantrekken.»

Veto: Wat zijn jullie verdere plannen?

Brusselmans: «In februari komt er een cd uit met kinderliedjes waar wij aan meegewerkt hebben. Voor het liedje 'Tkkeltje Kramikkeltje' zijn we aan de slag gegaan samen met een kinderkoor. Het is de eerste keer dat in een Boenox-opname gezongen wordt. In januari spelen we samen met Sukilove op De Nachten. We zouden ook heel graag eens filmmuziek componeren, al blijkt dat onze muziek nu al filmisch wordt opgevat. Zo werd 'Inspecteur Boeneau' in een reportage over Dutroux gebruikt.»

Veto: Wat mogen we opmaken uit de excentrieke titels op jullie album?

Derde: «'Tic-Tac' hebben we gekozen omdat de kleppen van de hobo daar constant in te horen zijn. 'Dark purple' is dan weer een verwijzing naar de fluwelen bekleding van mijn fagotkist.»

«De gekke lettercombinatie van onze groepsnaam is ontstaan tijdens een spelletje Scrabble: Dimitri hield enkel nog die letters over en legde er 'Boenox' mee.»

Deze week kan je in jeugdhuis Sojo 'A Brand', bekend van de single 'Riding your ghost', aan het werk zien en horen. Meer info: www.hetdepot.be.

"Onze groepsnaam ontstond bij een spelletje Scrabble"

Veto: Vanwaar de niet voor de hand liggende combinatie van klassiek en elektronica?

Dimitri Brusselmans (hobo): «Elektronica is altijd mijn hobby geweest. Stoffel en ik volgden ook 'Elektronische muziekcompositie' aan het conservatorium. We hebben altijd al vanalles willen combineren. Dit vertaalt zich perfect naar het publiek: als we voor Klara spelen, leggen we de nadruk op het klassieke. Toen we op Pukkelpop stonden, hebben we voor meer elektronisch getinte nummers gekozen. Ook omdat Live tegelijkertijd optrad en ons publiek anders niets van ons optreden

combinatie van instrumenten het juiste geluid vonden.»

Veto: Is Boenox een voltijdse bezigheid?

Edwin Derde (fagot): «Nee, Dimitri heeft nog een soloproject 'Monkey Pussy'. Stoffel is net als ik een free-lance muzikant, hij speelt onder andere mee in het orkest van Helmut Lotti. Stoffel en ik werken nu ook mee aan de Proms. Katelijne geeft les in verschillende muziekacademies en organiseert ook een cellofestival.»

Veto: Waar spelen jullie zelf het liefst?

De Laet: «Onze muziek komt het best tot

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Warme sfeer in winterse koude

De Sint vertrok vorige week weer naar Spanje voor zijn lange winterslaap, dus Leuven wist hoe laat het was: tijd om zich op te maken voor Kerstmis. Dat deed het in stijl met de zeventiende jaarlijkse kerstmarkt. Veto ging de sfeer opsnuiven en bood enkele standhouders een warme kop koffie en een luisterend oor. Vooral een luisterend oor eigenlijk.

Eerst nemen we een kijkje bij de mensen van de Bond zonder Naam. "Met Kerstmis slaat onze boodschap gemakkelijker aan. Ik denk dat men bij Kerst meer stilstaat bij de mensen die armer zijn," vindt een medewerkster. Ze houdt wel van de kerstsfeer, maar vindt toch dat het soms wat te commercieel wordt: "Er zijn veel standjes op de kerstmarkt waar het echte van af is."

Bij het standje dat iets verderop kerstcadeaus verkoopt voor huisdieren, zien ze dat anders: "Het draait om de kerstsfeer. De mensen zijn goedgezind, kerst is een tijd van vergeven en vergeten." Waarom eigenlijk kerstcadeaus voor huisdieren? "We mogen de huisdieren niet vergeten met Kerstmis: er zijn al genoeg sukkelaars onder de dieren."

Ook onder de mensen zijn er sukkelaars en om hen te helpen is het goede doel sterk aanwezig op de kerstmarkt. Aan de luchtballon op het Hooverplein verkopen ze kaarsjes voor de palliatieve zorgen: "De kerstsfeer zit er wel in: het is gezellig, alles is mooi versierd en zo. Dat is ook goed nieuws

(foto Roman Verraest)

voor ons, want dan wordt er veel gegeven."

Vlakbij de glühwein-stand vinden we allerlei verzorgingsproducten. "Uit Marseille," vertelt de verkoopster. "Normaal gezien verkoop ik alleen van thuis uit en via het internet, maar de kerstmarkt vind ik toch belangrijk." Ook hier komt enorm veel volk: "Ze wekken echt zo'n sfeer op, met de kerstliedjes en de decoratie is het echt gezellig. We moeten natuurlijk opletten dat het niet allemaal te commer-

cieel wordt, maar uiteindelijk beantwoordt de kerstmarkt toch aan een grote vraag bij het publiek."

Hetze

Als de kerstmarkt een staalkaart biedt van wat er straks onder de Vlaamse kerstbomen zal liggen, wees dan niet verbaasd om binnenkort een t-shirt met als opschrift *Ni dieu ni maître* te krijgen, of oosterse, Afrikaanse of Arabische kunst — of kitsch, 't is maar hoe je het bekijkt.

Maar ook sigaren zijn ondertussen een klassieker geworden. Cobbaert Symons staat al vijf jaar op de kerstmarkt en heeft geen last van de recente hetze tegen roken: "Mensen roken minder, maar beter en wij bieden alleen sigaren aan van honderd procent tabak — dat is veel minder ongezond".

De kerstmarkt was weer ongelofelijk druk, maar toch heeft hij wat bedenkingen: "Er zijn tegenwoordig veel standjes met eten en drinken. Dat marcheert altijd, maar er zouden meer typische cadeaus moeten zijn. Ik bedoel maar: kan je op de kerstmarkt nog een kerstbol kopen? Ik denk het niet..."

(ldk)

Wil kunst nog zo ver gaan?

Denken is één ding, dat denken durven uiten is nog iets anders. Het STUK biedt een platform aan verschillende artiesten om hun denken in film, theater of debat te delen met anderen.

Sieghild Lacoere

Wat is (politiek) denken in theater? Dat is de centrale vraagstelling tijdens de themawEEK die loopt van 13 tot en met 16 december. Politiek staat wel tussen haakjes op de affiche maar uit het programma valt af te leiden dat er heel wat politieke stof tot nadenken zal opgeroepen worden.

Veto: *Waarom organiseert het STUK een themawEEK rond denken in het theater?*

Frank Geypens: *(persverantwoordelijke STUK)* «Vooral om de machteloosheid die je voelt wanneer je nog maar eens een gewelddadig conflict belicht ziet in het nieuws. Daaruit vloeit een schaamtegevoel voort omdat je er niets aan kan doen. De vraag hoe politiek getransponeerd kan worden naar kunst, werd gesteld aan verschillende kunstenaars.»

Schot

Dansen onder schot wordt een debat met Alain Platel en gasten. Een aantal jaren geleden heeft hij een samenwerkingsverband opgezet met Palestijnse kunstenaars. Net in de week dat Yasser Arafat overgebracht werd naar Parijs, was Platel aanwezig in het bezette gebied. Met beeld- en tekstmateriaal deelt hij met het STUK-publiek de ervaringen die hij daar opdeed.

Holoceen 1 - Jerusalem, Checkpoint en *Divine Intervention* zijn drie films die in de sfeer hangen van het Israëliësch - Palestijns conflict. Vooral *Holoceen 1 - Jerusalem* lijkt een interessante film waarbij er op drie schermen beelden geprojecteerd zullen worden over de drie grote wereldgodsdiensten waarvoor de stad het kernpunt is. Ook Theo Van Goghs kortfilm *Submission*, over geweld tegen vrouwen in de islam, ontbreekt niet op het filmmenu.

Geypens: «Met de moord op Theo Van Gogh krijgt de discussie of kunst politieke standpunten moet innemen extra aandacht. Kan een kunstenaar zo ver gaan dat hij er het leven bij laat? Wil een kunstenaar nog zo ver gaan? Waar trekt een kunstenaar de

grenzen voor zichzelf? De vertoning van Van Goghs film levert een meerwaarde aan het voeren van dit debat.»

De theatervoorstellingen *Eekhoornbrood* van Lampe en *Wat is denken?* van De Onderneming illustreren de moeilijkheden die liefde kan ondervinden door de politieke geladenheid die rond die liefde hangt. *Eekhoornbrood* focust op een ontluikende romance tussen een autochtoon en iemand van Marokkaanse afkomst, een actueel thema in een multiculturele samenleving.

Spuien

Wat is denken? schetst de relatie tussen Martin Heidegger, die nazi-sympathieën had en Hannah Arendt, een joodse studente. Hoe vinden twee mensen elkaar in zo'n politiek geladen omgeving? Na de laatste voorstelling op 16 december volgt een gesprek met professor Rudi Visker, verbonden aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. Het publiek is hierbij vrij zijn mening te spuien over de kwestie.

Veto: *Wil het STUK met deze week een boodschap uitdragen?*

Geypens: «Neen, wij maken het gewoon mogelijk dat erover gediscussieerd wordt. Zelf nemen we geen positie in.»

Voor het volledige programma en tickets: www.stuk.be

(foto Charlotte Bouckaert)

Denken in zijn eerlijkheid

Denken doet iedereen. Maar wat is denken, wat bepaalt het denken? De Onderneming poogt een illustratie te geven in hun voorstelling *Wat is denken? Wat als denken een passie wordt? En wist je dat denken je verbindt met één van de grootste filosofen van de twintigste eeuw?*

Maarten Goethals

Hanna Arendt, achttien en joodse. Martin Heidegger, vijfendertig en vader van twee kinderen. Zij was studente filosofie, hij leraar filosofie. De twee stortten zich in een passionele relatie tot 1928. Heidegger volgt zijn joodse hoogleraar Husserl in Freiburg op. In 1933 vluchtte Arendt uit Duitsland, zoals veel intellectuelen, omwille van het opkomende fascistische nationaal-socialisme. Eerst naar Parijs waar ze in contact kwam met Sartre en Camus, later naar Amerika. Heidegger daartegen werd lid van de NSDAP en rector van een Duitse universiteit. Na een jaar gaf hij die post weer op.

«Wat is denken?» van De Onderneming blikt terug op deze periode. Carly Wijs neemt de rol op van Hanna Arendt, die als rijpe vrouw terugblikt op tederere momenten. Zo beweert Arendt bijvoorbeeld over Heidegger: «Er was nauwelijks meer dan een naam, maar die naam reisde door heel Duitsland, zoals het gerucht van de heimelijke koning. Het gerucht zei heel eenvoudig: «het denken is weer levend... Er is een leraar...» De rol van Martin Heidegger wordt gespeeld door Ryszard Turbiasz.

zard Turbiasz.

Hoewel de relatie een belangrijke deel inneemt van de voorstelling is het niet het hoofdthema. Het is eerder een aanleiding om in te gaan op de passie die beiden bond, namelijk het 'denken'. Het is absoluut niet de bedoeling van de voorstelling om een definitie te geven van wat denken nu is. Wel wil ze het onderwerp via verschillende perspectieven belichten. Hoe heeft de relatie beiden beïnvloed in hun denken? Waaruit ontstaat zo een denken? Voor Hanna Arendt is denken een geluidloos tweegesprek met jezelf. Het terugtrekken in de woestijn, de wereld van veraf beschouwen, maar je er niet vanaf keren.

Brieven

De teksten waarop Wijs en Turbiasz zich hebben gebaseerd zijn fragmenten uit dagboeken, uit de briefcorrespondentie en uit biografieën. Het is gaat er zeker niet om de filosofie van beiden uit de doeken doen, maar te illustreren hoe een dergelijke relatie, gefundeerd door het denken, tot stand kwam. De relatie student-leerkracht. De relatie man-vrouw. De relatie joodse-nazi.

De kracht van de voorstelling zit in de eenvoud. Een kruik, een scherm en geluidseffecten. Sober in het geheel, maar Wijs weet een reële wereld op te bouwen met haar acteerprestatie. Ze bekoort met een combinatie van ernst en humor, met muziek en natuurlijk woord.

Politiek

De voorstelling is overal een laaiend succes. In Leuven zijn de voorstellingen gekaderd als onderdeel van 'de politieke week', die deze week door het Stuk georganiseerd wordt. Wat is met name de scheiding tussen kunst en politiek? Hoe uiten kunstenaars een maatschappelijk standpunt in hun kunst? De voorstelling is een pareltje en een troost voor mensen die zoeken naar evenwicht tussen het rationele en het irrationele in het leven.

'Wat is denken?', op 14, 15 en 16 december in STUK telkens om 20u30.
www.deonderneming.be

veeto zoekt naleesers ,maar oock;

SCHRIJVERS

Wie schrijft, die blijft schrijven, want een artikel is nooit goed genoeg. Barse hoofdredacteurs, paranoïde geïnterviewden en 'geen commentaar' leverende beleidsmensen maken dat het zorgvuldig bij mekaar schrijven van het vereiste aantal tekens nooit een sinecure is. Maar voor wie een scherpe blik en dito pen heeft, maakt de adrenaline van de primeur alles goed.

CARTOONISTEN

Moet de journalist zwoegen op zijn tekens, voor de cartoonist gaat het allemaal iets eenvoudiger. Een kleine illustratie neemt makkelijk veel plaats in en alsof dat nog niet genoeg is, leest geen hond de artikels, maar bekijkt wel iedereen de illustraties en cartoons. Een minimum aan talent volstaat, Sh3L4C krijgt immers ook wekelijks zijn strookje.

LAY-OUTERS

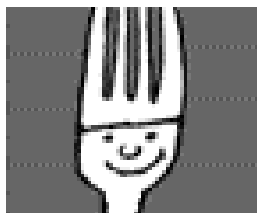
Weinig bezigheden brengen zoveel spanning en avontuur met zich mee als lay-outen. Luie journalisten die hun artikels te laat of gewoon niet binnenbrengen en nieuws dat op het allerlaatste moment binnenkomt, garanderen een aangename zenuwachtigheid en een job vol afwisseling. Het is niet eenvoudig onder deze hectische omstandigheden te presteren, maar de uitdaging om ooit de perfect opgemaakte Veto te ontwerpen blijft motiveren.

FOTOGRAFEN

Foto's in Veto worden altijd zwart-wit afgedrukt en dus is elke foto per definitie artistiek. De moeilijkste taak is dan ook om met de wispelturige journalisten samen te werken en met collega's te concurreren om je eigen foto's gepubliceerd te krijgen. Gelukkig worden filmrolletjes terugbetaald, zodat Veto hoe dan ook een ideale leerschool is.

Interesse? www.veto.be/info.htm

Menu van de week in Alma 1-2-3 14 - 17 dec. 2004

A1 = alleen Alma 1 **A2** = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3 = vegetarisch

(advertentie)

EUROPESE WEEK!

dinsdag

Groentesoep A1+3	0,50
Pensen met appelmoes A2+3	2,30
Burito El Paso A3	4,30
Saté met wokgroenten en ketjapsaus A1+3	4,30
Spaghetti Bolognaise A1+3	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,40
Koninginnenhapje A1	3,05
Rumsteak A2+3	3,95
Finland: Zalmforel met dille	3,95
Finland: Haverkorstje met dille A1+2	2,30
Spanje: Mix uit Andalucia A1+2	3,40
Slowakije: Varkensstoofpotje A3	2,70

woensdag

Milanese soep A1+3	0,50
Kippenburger met erwten en worteltjes	2,30
Lasagne Verdura 	4,30
Kippenlapje met roomsaus met roze peperbolletjes en denneappeltjes	4,30
Spaghetti Bolognaise A3	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,40
Rumsteak A3	3,95
Finland: Haverkorstje met dille A1	2,30
Nederland: Groentepak met knakworst en andijvie in pindakaassaus A1+3	3,95
Spanje: Mix uit Andalucia A3	3,40
Slowakije: Varkensstoofpotje A1+2	2,70

donderdag

Beierse erwtensoep	0,50
Vegetarische spaghetti uit Napoli A1	2,30/2,70
Gemarineerde ribbetjes, slasaus met mosterdzaadjes, rauwkost	4,30
Spaghetti Bolognaise A3	2,30/2,70
Koninginnenhapje	3,05
Rumsteak	3,95
Finland: Zalmforel met dille	3,95
Finland: Haverkorstje met dille 	2,30
Spanje: Mix uit Andalucia A1	3,40

vrijdag

Romige tomatensoep	0,50
Ravioli al forno	2,30
Gevulde paprika met Provençaalse saus 	3,40
Loempia en kerriesaus met pepers en Oosterse rijst	3,05
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,40
Rumsteak	3,95

Kijk ook op de website voor menu Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege

WEGENS SUCCES
VERLENGD

Bert Kruismans in
De slimste mens ter wereld

België
voor
beginners

(advertentie)

Nieuwe datum
dinsdag
1 febr. 2005
om 20u.

Stadsschouwburg
Leuven
Tel. 016/222113

Speciaal voor jongeren -26
10%

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**

Boetiek K.U. Leuven

K.U. Leuven gesigneerde artikelen

K.U. Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op weekdagen van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

**De kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee
Tel. 016 65 29 57 - web: www.spit.be**

**Open: di - vr: 10-18u
zat: 10-17u
zo - ma: gesloten**

(advertentie)

COLOFON

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 31
Nummer 11
13 december 2004

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Wim Gemoets

Redactie:
Joris Beckers, Katleen Gabriëls, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren.

Medewerkers:
Joris 'Britney' Beckers, Charlotte 'Sioen' Bouckaert, Robin 'Vranckx' Broos, Ben 'mijn RedSec' Deboeck, Laurens 'Ferdinand' De Koster, Bram 'Kaëll' Delen, Nele 'Shakira' De Meyer, Vera 'Osobollo O' Derycke, Dries 'Zaki' De Smet, Dimitri 'Cavalera' Eynikel, Katleen 'Waits' Gabriëls, Wim 'Vedder' Gemoets, Maarten 'Charles' Goethals, Elise 'Take That' Kuit, Sieghild 'Garnier' Lacoere, Herman 'Heideroosje' Loos, Marieke 'Kowlier' Poissonnier, Anne 'Wauters' Ruette, Arne 'Garfunkel' Saeys, Michel 'DAAU' Segers, Tom 'Kim Kay' Van Breussegem, Gijs 'Gordon' Van Gassen, Clara 'Vermeulen' Vanmuysen, Hanne 'Petra' Vermeiren en Roman 'dEUS' Verraest.

Cartoons:
Sh3LL4C & Hijs

DTP:
Joris Beckers, Ben Deboeck, Laurens De Koster, Wim Gemoets, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren.

Eindredactie:
Joris Beckers & Gijs Van Gassen

Internet:
www.veto.be
Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)
Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, zweefvliegers, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.
Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

AGENDA & AD VALVAS

Apolloon

- 15/12 Punkzakspecial (Zak).

Babylon

- 20/12 Studeerweek t.e.m. 23/12 in de bib.

Babylon & Eeos

- 14/12 om 22u: Babefuif (Albatros). • 16/12 om 20u: Voetbalmatch tegen eigen huis (KBC3).

Ekonomika

- 13/12 om 20u30: Cultuurcafé'tje (Dulci).

Eeos

- 15/12 om 20u: Film 'Punch drunk love' (MSI 00.08).

Historia

- 15/12 Fuif (Albatros).

Katechetika

- 16/12 om 20u: Film: 'About Schmidt' (MTC).

Klio

- 13/12 Vlaamschen avond (Fak).

Medica

- 15/12 om 22u: Beursavond (Doc's bar).

Psychologische kring

- 14/12 om 20u: Kaas- en wijnavond (Pavlov).

VRG

- 16/12 Aperitiefconcert (Nieuwe Valk). • 21/12 Kerst-td (Musicafé & Blauwe Kater).

VTK

- 15/12 Booze 'n' blues (Waaiberg).

Wina

- 21/12 om 19u: Kerstfeestje (Alma1).

MAANDAG

16u **VORMING** Workshop 'Presentatietips voor studenten', in Studieadvies K.U.Leuven (Naamsestraat 63), toeg. 10, org. Studieadvies K.U.Leuven.

DINSDAG

20u **ETENTJE** Kerstetentje met Wouter Beke en Sabine De Bethune, in de Layens, org. CDS-Leuven.

WOENSDAG

20u30 **LEZING** Open avond Sjekina met Marc Van de Voorde, org. UP.

DINSDAG

DEBAT 'Poverty and violent conflict: a causal relationship?' org. CADES.

Train je in stressbeheersing

Het Psychotherapeutisch centrum voor studenten organiseert in het tweede semester een training in stressbeheersing. In zes avondlessen krijg je uitgebreid informatie over stress, angst, depressieve gevoelens en slaapproblemen. Tegelijk leer je tal van concrete tips en praktische vaardigheden om hier beter mee om te gaan. De training is te vergelijken met een les: je hoeft niet zelf aan het woord te komen, je mag gewoon luisteren. Bovendien krijg je een handboek als leidraad. Hiermee kan je na elke les zelf aan de slag.

De lessen vinden vanaf 17 februari, zes donderdagen na elkaar plaats, telkens van 18u30 tot 20u30.

Deelnemers betalen 80 euro, het handboek en een cd-rom met relaxatieoefeningen inbegrepen.

Voor meer praktische informatie en om in te schrijven vóór 15 januari:
www.kuleuven.be/gezondheid/stress.htm,
ptc@dsv.kuleuven.ac.be of 016/32 43 43.

Eerste KREP verschijnt deze week

Vanaf woensdagmiddag zal het nieuwe, kleine, literaire en studentikoze tijdschriftje KREP verdeeld worden. Hoe dat allemaal zal gebeuren is nog redelijk geheim. De feiten zijn dat KREP gratis is en dat ze medewerkers zoeken. Literaire of lullige, poëtische of prozaïsche, schitterende of schabouwelijke schrijfsels zijn naar eigen zeggen welkom op krep_redactie@hotmail.com.

LOKO zoekt

- LOKO, de Leuvense Overkoepelende Kring Organisatie, zoekt iemand voor het ontwikkelen van een website. Die website zou gebruik moeten maken van Plone (www.plone.org), een Content Management System dat geschreven is in python en voortbouwt op de Zope-application server. Meer info: thomas.delaet@loko.be.

- LOKO-Kringraad zoekt een StAL-vertegenwoordiger. Hij/zij moet de mening van de Leuvense student verkondigen op de vergadering van de Studentenraad van de Associatie Leuven. Die vergadering vindt maandelijks plaats. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met kringraad@loko.be.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

(advertentie)

Cultuurkalender

Toneel

Maandag 13/12: STUK, Naamsestraat 96
Lampe: Eekhoornbrood, 20u30.

Maandag 13/12, woensdag 15/12 en donderdag 16/12: STUK, Naamsestraat 96
De Onderneming: Wat is denken?, 20u30.

Woensdag 15/12 en donderdag 16/12: STUK, Naamsestraat 96.
Holoceen 1: Jeruzalem, 20u30 en donderdag ook om 22u.

Dinsdag 21/12: STUK, Naamsestraat 96
DAS-theater: Maria eewigdurende bijstand, 20u30.

Muziek

Dinsdag 14/12: Stadsschouwburg, Bondgenotenlaan 21
V. Mann, P. Douwers, e.a.: Passion (musical), 20u.

Woensdag 15/12: Stadsschouwburg, Bondgenotenlaan 21
CAW, Willem Vermandere & Sangalay, 20u.

Woensdag 15/12: Sojo, Een-meilaan 35, Kessel-Lo
A brand

Donderdag 16/12: Sojo, Een-meilaan 35, Kessel-Lo
Maxon Blewitt

Vrijdag 18/12: Rumba
Colora Café: Pas Mal+, 21u.

Zondag 19/12: Abdij Vlierbeek
Vlaams Radio Koor: Weihnachtsgesichte, 15u.

Dans

Dinsdag 14/12: STUK, Naamsestraat 96
Alain Platel en gasten: Dansen onder schot, 20u30.

Comedy

Maandag 13/12: Wagehuys, Brusselsestraat
The Lunatic Comedy Club, 21u.

Woensdag 15/12: Wagehuys, Brusselsestraat
InSpinaZie, 20u.

Literatuur

Dinsdag 14/12: Literair café Vandevelde, Tweebronnen, Diestsestraat
Luc Deflo: Schrijver aan de praat, 20u.

Donderdag 16/12: Stadsschouwburg, Bondgenotenlaan 21
Antje De Boeck & Rony Verbiest trio: Den Boek, 20u.

Gratis tickets

Wil je 5 x 2 tickets winnen voor het kerstoptreden van het Leuvense Universitair Koor op 21 december 2004 om 20u30 in de St-Jan-de-Doperkerk (Begijnhof)? Mail dan voor zondag naar luc@veto.be. Tickets (5 euro voor studenten) zijn verder nog te verkrijgen op het nummer 016/23.47.11.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	B		O	N	T	M	A	A	G	D
2	I	V		D	R	A	M	M	E	N
3	L	O	B		O	D	E	U	R	
4	J	O	L	E	N	E		S	S	T
5	A	R	E	N	D		B	E	T	E
6	R	O	E	T		A	D	R	E	S
7	T	U	K		S	M	I	E	N	T
8		D	J	A	T	I		N	A	R
9	M	E	E	T	I	N	G		T	I
10	A	R	S	E	N	A	A	L		T

Ook de duivel heeft recht op verdediging

ELSA (European Law School Association) nodigde dinsdagavond de Belgische advocaat van afgezet dictator Saddam Hoessein uit onder het motto 'iedereen heeft recht op verdediging'. Voor een overvolle zaal poogde Dominique Grisay pr-gewijs uit te leggen hoe het komt dat hij geen gewensbezwaren heeft om een duivel als Saddam te verdedigen.

Elise Kuit & Michel Segers

Meester Grisay houdt ondanks zijn tweetaligheid zijn pleidooi in het Frans waarop sommige studenten verrast de aula verlaten. Onterecht, zo zal blijken. Grisay legt met speelse eenvoud de netelige situatie uit waarin zijn cliënt zich nu bevindt. Eenvoudig, maar daarom ook zo treffend.

Allereerst vertelt hij de zaal het levensverhaal van Saddam. Hoewel Grisay even dreigt te vallen voor het adagium van een moeilijke jeugd, herstelt hij zichzelf snel en schetst hij het beeld van een man die ontegensprekelijk slecht is, maar niet simpelweg in één hokje valt onder te brengen. Zo zorgde Saddam onder meer voor het alfabetiseren van zijn volk en nationaliseerde hij de olie-industrie. Daardoor steeg de levenskwaliteit van menig Irakees. Facetten van zijn bewind die door de Amerikanen volledig genegeerd zijn.

Bovendien benadrukt Grisay dat men niet mag vergeten dat de inval in Irak illegaal was en dat Saddam in principe nog altijd president van zijn land is. Of hij daar op dit moment veel aan heeft, betwijfelt Grisay ten zeerste. Zeer binnenkort, naar alle verwachtingen nog vóór de Iraakse verkiezingen, zal Saddam voor een Irakees tribunaal voorgeleid worden. Een tribunaal dat in feite opereert zonder legitimiteit. De rechters die ervoor zijn aangesteld zijn geen van allen gespecialiseerd in internationaal strafrecht. En dat terwijl Saddam juist op basis van internationale conventies strafbaar geacht wordt voor misdaden tegen de mensheid, oorlogsmisdaden en genocide. Bovendien mogen de advocaten van de verdediging geen

contact hebben met hun cliënt en is het verboden hem bij te staan tijdens het komende proces. Hierbij komt nog dat Saddam hoogstwaarschijnlijk de doodstraf zal krijgen.

Grisay vermoedt dan ook dat het een heel kort proces zal worden van hoogstens een paar dagen. Tenzij het proces ná de verkiezingen van januari wordt gehouden of indien de verdediging er alsnog in slaagt de hele zaak voor een internationaal tribunaal te krijgen. In Brussel bijvoorbeeld, iets waar Grisay deze dagen hard voor lobbyt. Maar ook hij beseft dat dit met de moed der wanhoop is. Want hoe verdedig je een man die al veroordeeld is? Grisay legt het nog eens uit.

Slikken

Veto: Hoe bent u bij deze zaak betrokken geraakt?

Dominique Grisay: «Het hele verhaal begint met de gewone advocaat van de familie Hoessein (*de inmiddels ontslagen Al-Rashdan, red*) die advocaten is beginnen aanspreken, onder andere uit India, Egypte en Libanon. Ik werk al een aantal jaar samen met de Franse advocaat Emmanuel Ludot. Die is al een tijdje actief als advocaat in het handelsrecht in Jordanië. Hij werd als één van de eerste gevraagd om deel uit te maken van het *legal team* van Saddam. Op een avond belde Ludot mij op en vroeg onomwonden: "Wilt u Saddam Hoessein verdedigen?" Ik moest natuurlijk even slikken maar ik heb er goed over nagedacht. Iederéén heeft immers recht op verdediging. Inmiddels zijn we met een dertigtal advocaten van zeer verschillende nationaliteiten, ook Fransen, Engelsen en Amerikanen. We komen om de zoveel tijd samen in Amman, hoewel niet altijd met iedereen tegelijk.»

Veto: Werden de advocaten volgens bepaalde criteria gekozen?

Grisay: «De advocaten lijken me niet gekozen volgens objectieve criteria. Het heeft eerder met relaties en toeval te maken, hoewel elk van hen zeker capabel is voor deze job.»

Veto: Wat is de taakverdeling tussen de advocaten?

Grisay: «De anderen staan voornamelijk in voor het strafrechtelijk luik van het proces. Hun taak bestaat uit twee verschillende delen. Ten eerste proberen ze om de zaak buiten Irak te laten plaatsvinden. Ten tweede zullen ze tijdens het proces als gewone strafpleiters optreden.»

Veto: U staat in voor het internationaal strafrechtelijk gedeelte van het proces. Dan is het toch eigenlijk uw taak om het proces voor een internationaal tribunaal buiten Irak te brengen?

Grisay: «Het is eigenlijk niet erg goed georganiseerd. In feite bespreken we constant de vele problemen van deze zaak en overlopen we telkens alle hypothesen omdat het niet zeker is welke rechtsbronnen we mogen toepassen bij de verdediging van Saddam. Voor elke bron die wegvalt, moeten we klaarstaan met een alternatief. Niets is zeker in dit proces.»

Veto: Tijdens uw lezing liet u al doorschemeren dat het hele proces maar weinig met juridische rechtvaardigheid te maken heeft. Is het dan niet gewoon één grote klucht?

Grisay: «Jammer genoeg is het

“Als jurist moet je blijven dromen”

(foto Charlotte Bouckaert)

geen grap. Het is niets meer of niets minder dan een dodelijk spel. Ondanks alle tegenwerking is het belangrijk dat we de nadruk moeten blijven leggen op de juridische redenering.»

Bodem

Veto: Welke zaken behandelt u normaal?

Grisay: «Ik ben gespecialiseerd in handelsrecht en Europees recht. Zo ben ik momenteel ook bezig met een zaak die een grote Franse firma aanspande tegen onder andere de Belgische staat over de gekkekoelziekte. Voordat ik besloot om mee te werken aan de verdediging van Saddam heb ik eerst bij mijn cliënten nagevraagd of dit voor hen een probleem was. Maar alle reacties waren positief. Aanvankelijk wilde ik, uit vrees voor negatieve publiciteit, niet in de media verschijnen. Ik wilde zelfs niet dat men het in België wist. Uiteindelijk heeft Humo me dan toch kunnen overhalen om een interview te geven. Hierin heb ik uitvoerig mijn keuze kunnen verantwoorden. Hierdoor begrepen de mensen beter waar het voor mij om ging. Sindsdien heb ik besloten om juist zoveel mogelijk uitleg te geven.»

Veto: Bent u sinds uw openhartigheid in de media bedreigd geweest?

Grisay: «Neen, in België nog niet. De enige keer tot nu toe was door de Jordaanse minister van Justitie. Hij dreigde ermee dat hij ons niet alleen zou vermoorden maar ook dat hij ons persoonlijk in stukken zou snijden als wij één voet op Jordaanse bodem zouden zetten. Maar we hebben dat niet heel serieus genomen.»

Veto: Klopt het dat de activiteiten van het legal team zijn stilgelegd

door interne strubbelingen?

Grisay: «Wel, het probleem was het volgende. De advocaat van de familie Hoessein, Mohammed Al-Rashdan, één van de drijvende krachten achter het *legal team*, wilde zonder overleg het juridisch strategisch plan veranderen. Hij was achter onze rug om naar New York gegaan om daar een doorbraak te forceren bij de VN. Ook had hij de fondsen, bestemd voor de Irakeese advocaten, openbaar gemaakt zonder onze toestemming. Sindsdien maakt Al-Rashdan geen deel meer uit van het team. We zitten weer op het juiste pad. Maar eerlijk gezegd bemoei ik mij niet met de financiële kant van de zaak, aangezien ik zelf niet wordt betaald. Dat is ook het geval voor de Franse, Engelse en Amerikaanse advocaten. Wat ons betreft is het zo makkelijker werken. Want officieel zijn die fondsen zeker niet.»

“We zouden in stukken gesneden worden”

Voorbeeld

Veto: Is het niet vreemd dat Saddam de doodstraf kan krijgen op basis van Irakees recht, terwijl zijn beschuldigingen (genocide, misdaden tegen de menselijkheid, oorlogsmisdaden) worden gesteund door de Conventie van Rome, die de doodstraf verbiedt?

Grisay: «Jaja, absoluut. Het is zo dat de bepalingen omtrent de strafmaat niet zijn terug te vinden in de Conventie zelf, maar wel in de interne reglementering van het Internationaal Strafhof. Daaruit blijkt dat de doodstraf die Saddam boven het hoofd hangt onwettig is, omdat deze reglementering de doodstraf afkeurt.»

Veto: Is de kans dat hij de doodstraf krijgt reëel?

Grisay: «Bij de correcte toepassing van alle rechtsregels zou de doodstraf uitgesloten zijn. Maar dat is hier niet het geval.»

Veto: Stel dat alle rechten van Saddam worden gehonoreerd. Hoe zou het verdicht dan luiden?

Grisay: «Levenslang. Er zijn een paar feiten die moeilijk te ontkennen zijn natuurlijk. Er zijn in zekere

mate misdaden, genocide en oorlogsmisdaden begaan. Aan een levenslange gevangenisstraf zou Saddam dus sowieso niet kunnen ontkomen.»

Veto: Hebt u veel tijd nodig gehad voor het samenstellen van het dossier?

Grisay: Goh, het is eigenlijk vooral veel tijdverlies (*lacht*). Maar dat is eigen aan het werk van een advocaat. Jammer genoeg verlies je tachtig procent van je tijd en kan je de overige twintig procent echt werken. Mijn huidige werk voor de verdediging bestaat er voornamelijk in samen met de andere leden van het *legal team* te herhalen wat er wettelijk zou moeten gebeuren, maar vooralsnog niet gebeurd is.»

Veto: Blijkbaar heeft de huidige wereldbevolking een verschillende perceptie wat rechtvaardigheid betreft. We moeten maar kijken naar de meningsverschillen omtrent de aanpak van het terrorisme tussen Amerika en Europa. Hoe kijkt u daar tegen aan?

Grisay: «Ik zie de huidige situatie eerlijk gezegd erg somber in. De kloof tussen Amerika en Europa ligt niet alleen op het vlak van communicatie. Het gaat eerder over de verschillende levensfilosofieën die er leven onder de bevolkingen. Eigenlijk is het een kwestie van aanpak, van *Weltanschauen*. Ik vrees dat we terugkeren naar de tijd van voor de opstelling van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Die lijkt nog maar

te gelden in een zeer klein deel van de wereld, en dat is heel erg jammer. Maar zolang het bestaat, moet het dienen als voorbeeld voor de rest van de wereld. Als jurist moet je blijven dromen. Onze taak is het verder uitdragen en beschermen van dit gedachtegoed. En blijven hopen dat de kloof tussen de verschillende landen kleiner wordt met de tijd.»

“Het is eigenlijk veel tijdverlies”